

ΣΠΑΓΕΤΤΙ.... ΚΛΕΦΤΙΚΟ

ΠΡΟΣΩΠΑ

Γιαννής

Ππινού

Τζυπρόης

Γέρος

Αντρέας

Νικού

Πετρής

Σβέτα

Δέσποινα

Αστυνομικός

ΣΠΑΓΕΤΤΙ.... ΚΛΕΦΤΙΚΟ

Α΄ ΠΡΑΞΗ

EIKONA 1

(Μικρή πλατεία. Αριστερά σουβλιτζίδικο. Φουγάρο που ξεκαπνίζει. Δίπλα ένα φουρνί. Μπροστά δύο τραπεζάκια χωρίς τραπεζομάντηλα και κάποιες καρέκλες ξεφτισμένες. Μια ταμπέλα γράφει ΚΛΕΦΤΙΚΟ - ΣΟΥΒΛΑΚΙΑ - ΣΕΦΤΑΛΙΑ. Γράφει επίσης TAKE AWAY. Δεξιά το προαύλιο αριστοκρατικού εστιατορίου. Αρκετά τραπεζάκια με εντυπωσιακά τραπεζομάντηλα και κεριά πάνω. Μία ταμπέλα γράφει στα Ελληνικά και στα Αγγλικά. ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ. Σε μια γωνία ένα μεγάλο ρολόι. Αριστερά και δεξιά της σκηνής δρόμοι που οδηγούν στην πόλη. Πάσσαλοι της Ηλεκτρικής φωταγωγούν τους δρόμους. Κάπου ένα δέντρο.

Προτού ανοίξει η αυλαία ακούεται ένας Κυπριακός σκοπός στο πιδκιάβλιν. Όταν ανοίξει η αυλαία ο γέρος κάθεται μπροστά στο σουβλιτζίδικον και παίζει. Είναι ντυμένος παραδοσιακά. Με βράκα, ζιμπούνι, κουρουκλί).

- ΠΙΑΝΗΣ (Βγαίνει από το εστιατόριο). Γέροο, γέροο, γέροο... Πού ν' ακούσει ο γέρος; Εκούφανεν. Χι χας μπιν ντεφ. Τζι ήντα λοής να μεν κουφάνει! Που το μεσομέριν ώς τα μεσάνυχτα πιπιλι πιπιλι με το καννίν. Γέροο, γέροο...
- ΠΠΙΝΟΥ (Βγαίνει από το σουβλιτζίδικο). Συγνώμην, είντα θέλεις που τον γέρον τζιαι φωνάζεις του;
- ΠΙΑΝΗΣ Εεεε είπα να μεν μιλήσω κυρία, αλλά εσείς εβκάλετε το παλλούτζιν. Έσιει μιαν εβτομάδαν που τον εκουβάλησες δαμαί, επέλλανεν μας.
- ΠΠΙΝΟΥ Ή φασαρία που κάμνουν τα κασεττόφωνα εν σας ενοχλεί τζι ενόχλησεν σας το πιδκιάβλιν!
- ΠΙΑΝΗΣ Συγκρίνεις κυρία μου την μουσική που χρησιμοποιούμεν εμείς με το τούρου τούρου του γέρου;
- ΠΠΙΝΟΥ Εγιώ ακούώ τον τζι αννοίει η καρκιά μου φύλλα φύλλα.
- ΠΙΑΝΗΣ Φυλλακούδκια.

- ΠΙΠΙΝΟΥ Εν áκουσα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έτσι είσαι μαθημένη κυρία μου. Τούτα εν τα ακούσματα σου. Αλλά έσιει τζι αλλον κόσμον δαμαί. Τζιαι πρώτοι τζιαι καλλίττεροι οι πελάτες μου, που δεν ανέχονται τούτες τες σαχλαμάρρες.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Σαχλαμάρας είσαι τζιαι φαίνεσαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν συννενοούμαστιν κυρία μου. Εγώ δεν σε ξιτιμάζω.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ξιτιμάζεις τον τζύρη μου τζιαι το ίδιον ένει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ούτε τον τζύρη σου ξιτιμάζω. Η πράξη του, η ασχολία του με ενοχλεί.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Είντα πον να σου κάμουμεν. Αν έσιεις παράπονον πήαινε να το κάμεις στον Δήμαρχο.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έτσι εγίνηκεν τωρά; Εντάξει. Αμμά έθθα σας αρέσει.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Απειλάς μας δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναι απειλώ σας.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Εεεε Τζυπρόήγηη, νέφανε έξω καλέ. Έμεινες τζει μέσα τζι αφήννεις με να τα βιάλω πέρα μόνη μου με τον πελλόν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πρόσεξε πώς μιλάς κυρία μου σε παρακαλώ. Γιατί εν πολλές οι παρανομίες που εκάμετε τζιαι κάμνετε δαμαί. Προσέξετε να μεν σας κάμω να πκιάσετε τα κατουρημένα σας τζιαι να ξικουμπιστείτε.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Εεεε Τζυπρόήγηη.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εεεε γείτο για τ' όνομαν του Θεού σιόρ. Δεν με κανεί που δρώννω τζιαι ξιδρώνω πάνω που τα κάρβουνα, να σ' έχω τζι εσέναν πάνω στην τζιεφαλή μου! Τι σου έκαμεν πάλε ρε γεναίκα;
- ΠΙΠΙΝΟΥ Έφταιξε του το πιδκιάβλιν σήμερα. Κάθε μέρα που ξημερώνει κάτι εν να βρει να παραπονιέται. Τη μιαν ο καπνός που το φουγάρον, την άλλην η τοίκνα που τα σεφταλιά. Φταίουν του τα ρούχα του τζιαι φταίμεν του εμείς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Επηρεάζεται η δουλειά μου κυρία μου, το ψουμίν μου, η ζήση της οικογένειάς μου.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Άτε ρε κουμπάρε για τ' όνομαν του Θεού. Επηρεάζει το πιδκιάβλιν την δουλειά σου;

- ΠΙΑΝΗΣ Δημιουργείται παραφωνία κύριε.
- ΠΠΙΝΟΥ Εμάς γιατί εν επηρεάζεται η δουλειά μας, παρά, δόξα σοι ο Θεός, πάει προς το καλλίττερο.
- ΠΙΑΝΗΣ Άλλη η δουλειά σας τζι αλλη η δική μου. Άλλοι οι πελάτες σας τζι άλλοι οι δικοί μου.
- ΠΠΙΝΟΥ Είνταν πον να σου κάμουμεν. Εν να σου πλάσουμεν πελάτες όπως τους θέλεις;
- ΠΙΑΝΗΣ Οικκέϋ, αφού το θέλετε έτσι, να το κάμουμεν όπως το θέλετε. Με τον τρόπο σας. Μπάϊ γιούαρ γουέϋ. (Πηγαίνει μέσα. Ακούεται ο Παβαρόττι σε ένα ελαφρό τραγούδι). Άτε να δούμεν αν ημπορέσει ο γέρος να τα βάλει με τούτον.
- ΠΠΙΝΟΥ Ενοχλεί σε το πιδκιάβλιν τζι εν σ' ενοχλούν οι αγκανίστρες!
- ΠΙΑΝΗΣ Δε μπέστ βαρύτονος ιν δε γουερλντ.
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Ξέρω ότι γιατί τα κάμνεις τούτα ούλα, αιμά είμαι γιω πον να σε δκιώξω πουν δαμαί. Αν πάσιν όπως πάσιν οι δουλειές σ' ένα χρόνον θα σε γοράσω.
- ΠΙΑΝΗΣ Μόνον να αποφασίσω τζιαι σε μιαν εβτομάδαν φεύκετε πουν δαμαί. Άλλα λυπούμαι σας.
- ΠΠΙΝΟΥ Εν τζιαι φτανόκαρτος πουν τον έσιει ο Θεός, ε Τζυπρόή.
- ΠΙΑΝΗΣ Δεν υπάρχει παρανομία πουν δεν την εκάμετε.
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Είντα παρανομία.
- ΠΙΑΝΗΣ Λειτουργείτε σαν εστιατόριον χωρίς άδειαν κύριε. Δεν έσιετε αποχωρητήριον, δεν έσιετε χώρους υγιεινής, τζιαι τραπεζώννετε κόσμον.
- ΠΠΙΝΟΥ Το πολλύν πολλύν να μεν τραπεζώννουμεν. Το ενενήντα τους εκατόν της δουλειάς μου εν τέϊκ αγουέϋ. (Πηγαίνει μέσα).
- ΠΙΑΝΗΣ Οικκέϋ, να συνεχίσουμεν έτσι καλό. Ας τα βάλει ο γέρος με τον Παβαρόττι. (Πάει μέσα. Δυναμώνει η μουσική).
- ΠΠΙΝΟΥ Τώρα ότι να δεις είνταν πον να σου κάμω (Πάει μέσα. Ακούεται ο Τερλικάς πιο δυνατά. Επιστρέφει με ένα κασετόφωνο. Το βάζει σε ένα τραπέζι). Άησ' το δαμαί να ακούεται καλλίττερα. Να δούμεν αν σου αρέσει.

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κυρίαα, κυρία Ππινού για τ' όνομαν του Θεού. Είπαμεν να παραβλέψουμεν νάκκον αλλά δι' τζι έτσι τα ευλογμένα.
- ΠΠΙΝΟΥ Εν ακούεις τον άλλον που τζει μέσα;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πχοιον άλλον;
- ΠΠΙΝΟΥ Τούτον που αγκανίζει. Κατά που σου κάμνουν κάμνε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άτε σε παρακαλώ, άτε σε παρακαλώ. Χαμήλωσ' το να μεν ενοχλείς τον κόσμον πρωίν-πρωίν.
- ΠΠΙΝΟΥ Αν το χαμηλώσει τζείνος να το χαμηλώσω τζι εγιώ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Θα το χαμηλώσει τζιαι τζείνος.
- ΠΠΙΝΟΥ Υπόσχεσαι;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Υπόσχομαι (Πηγαίνει προς την πόρτα). Κύριε Γιαννή, κύριε Γιαννή, χαμήλωσ' το σε παρακαλώ. Προκαλείτε οχληρίαν. Άτε σε παρακαλώ. (Χαμηλώνει).
- ΠΠΙΝΟΥ Τωρά μάλιστα (Το χαμηλώνει).
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δκνο γειτόνοι που είσαστιν δαμαί, να μεν τα βρίσκετε μεταξύ σας! Τι έσιετε να μοιράσετε;
- (Βγαίνει ο Γιάννης). Είσαι τζιαι μορφωμένος άνθρωπος κύριε Γιαννή. Για τ' όνομαν του Θεού.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εεε να, αλλά ο φρόνιμος εγίνην του πελλού γαούριν.
- ΠΠΙΝΟΥ Να πελλάνεις τζιαι να πκιάσεις τα όρη.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κυρία Ππινού, σε παρακαλώ.
- ΠΠΙΝΟΥ Γιατί τζείνος λαλεί μουν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζι εσύ κύριε. Πρόσεχε τα λόγια σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εεεε μα όι να μας κατουρήσουν τζιαι μεσ' το τηάνιν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άτε σας παρακαλώ, πηγίννετε στες δουλειές σας τζιαι σιωπάτε. Πρώτα πρώτα εν εντοπή που τους πελάτες σας. Που τους τουρίστες που ζέσσουν που δαμαί. Που έρχονται για να γνωρίσουν τον πολιτισμό μας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν τους πελάτες που σκέφτουμαι, αλιώς ήμουν καλός για λλόου τους.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άτε σας παρακαλώ. (Ο Γιάννης φεύγει). Εν μέσα ο κύριος Τζυπρόής κυρία Ππινού;
- ΠΠΙΝΟΥ Παλιώννει με τα κάρβουνα τζιαι τους καπνούς. Είντα τον θέλεις;

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έφερα τζιείνα τα χαλλούμια που μου παραντζείλετε.
- ΠΠΙΝΟΥ Εεεε Τζυπρή, εεεε Τζυπρήηη νέφανε έξω καλέ.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Είνταν που γρειάστης πάλε τζι εν μ' αφήνεις να δουλέψω!...Ωωωωω, είντα ρε κουμπάρε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έφερα τα χαλλούμια.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Καλά έκαμες. Πού τα έσιεις;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δαμαί στο πάρκιγκ. Μέσ' στο διπλοκάμπινον.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Αν θέλεις βοήθειαν να πάει η Ππινού να σου τανύσει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μάλλον θα χρειαστώ βοήθεια. Εν καμιάν εικοσαρχάν κιλά.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Ατε ρε Ππινού, πήαιννε τάνα του πλασμάτου.
- ΠΠΙΝΟΥ Καλάν πάω.
- ΝΙΚΟΥ Καλημέρα σας.
- ΟΛΟΙ Καλημέρα.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Καλώς την πεζούναν μουν.
- ΝΙΚΟΥ Παπά σε παρακαλώ, έχω όνομαν.
- ΠΠΙΝΟΥ Εν που σ' αγαπά κόρη τζιαι φωνάζει σε έτσι. Έσιει σου αδυναμίαν.
- ΝΙΚΟΥ Τζι εγώ έχω του αδυναμίαν αλλά εν τον φωνάζω πέζουνον.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Άρκησες να ρτεις σήμερα. Ετσίλλησε σε το πάπλωμαν;
- ΝΙΚΟΥ Επήja τζι έβαψα τα μαλλιά μουν.
- ΠΠΙΝΟΥ Πόσες φορές την εβτομάδα βάφεις κυρία τα μαλλιά σου;
- ΤΖΥΠΡΗΣ Αν δεν σαστεί τωρά, πότε εν να το κάμει!
- ΠΠΙΝΟΥ Κάθε μέρα τζι άλλον χρώμα. Θώρε, εγίνην σαν τον καραγκιόζην.
- ΤΖΥΠΡΗΣ Εεεε σταμάτα το μουρμουρκόν τζι άησ' το μωρόν να κάμει τζιείνον που θέλει.
- ΠΠΙΝΟΥ Τζι ας τα βάψει ούλλα ένα χρώμα, παρά τζιαι γίνεται σαν τον χαμουλιόν!
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ατε κυρία, είνταν που λαλείς, εν να πάμεν;
- ΠΠΙΝΟΥ Πάμεν, πάμεν... (Φεύγοντας). Κόρη Νικού εμείναν μου λλία σιεφταλιά τζιαι τύλιξε τα χαρώ σε.
- ΝΙΚΟΥ Σε κανένα μισάωρον, ώσπου να στεγνώσουν τα νύσια μουν.

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Είκοσι κιλά ακριβώς.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Άνοιξε τα να δούμεν, μυρίζουν ωραία;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Πρώτον πρόσωπο λαλώ σου. Πήσσει τα η γεναίκα.
- ΠΠΙΝΟΥ** Για ελάλες η πεθερά σου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Εν άκουσες καλά. Η πεθερά μου γλέπει το κοπάνι. (Βγάζει ένα χαλλούμιν. Κόβει με ένα σουγιαδάκι που βγάζει από την τζέπη του). Θώρε, τρέσιει ο βούτυρος που μέσα. Έλα δοτζίμασ' το να δεις.
- ΠΠΙΝΟΥ** Δοτζίμασ' το εε Τζυπρόγη γιατί νηστεύκω σήμερα.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Εν καλόν, εν καλόν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Καλόν! Έτσι χαλλούμιν εν υβρίσκεις να γυρίσεις την Τζύπρον που άκραν ώς γυρόν.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Τσιμπά νάκκον το άλας, άμμα εν πειράζει. Διατηρούνται.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Εγιώ εν που σας εχτιμώ τζιαι φέρνω σας. Πελάτες να θέλεις.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Πόσα κάμνουν ρε κουμπάρε;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Την τιμήν ξέρεις την. Τέσσερις λίρες χαττιρικά.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Έλα κουμπάρε μου. Ογδόντα λίρες.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Μακάρι να 'σαι καλά.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Τζι εσού ναλλίττερα.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Λοιπόν, αφήννοντες υγείαν. Έχω αλλό δκυο ττενεκέδες πάνω στ' αυτοκίνητον, που μου παραντζείλαν κάτι φίλοι. Να πάω να τους διανέμω.
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Στο καλόν κουμπάρε μου στο καλόν τζι όποτε θέλεις να μας αθυμάσαι.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ** Ξεδέψετε τα τούτα τζιαι θωρούμεν. (Φεύγει).
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Απατεώνα! Πκιάννεις τα χαλλούμια δκυο λίρες που τα εργοστάσια τζιαι πουλείς μας τα τέσσερις για σπιδκιάσιμα. Ας όφεται ο σιεηττάνης. Επρέπε να μεν σε είχα ανάγκη!
- ΠΠΙΝΟΥ** Άτε, ζέξε έσσω τζιαι ούσσου. Είπαμεν τα πολλές φορές. Έχουμεν τον ανάγκην. Κάμνε νάκκον τα στραβά μμάδκια. Έτσι εν τούτοι οι ρουφκιάνοι. Πρέπει να τους καλοκρατείς. Εν να σηκώσουμεν πανκιέραν εμείς; (Ο γέρος παίζει).
- TΖΥΠΗΡΗΣ** Ας όφεται ο σιεηττάνης (Μπαίνουν μέσα).

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Άδεια η σκηνή. Απόλυτη ησυχία. Το ρολόι που βρίσκεται στην πλατεία χτυπά μεσάνυχτα. Η Νικού βγαίνει από το σουβλιτζίδικο πίνοντας ένα αναψυχτικό. Βάζει το αναψυχτικό σ' ένα τραπέζι και βάφει τα νύχια της. Από το εστιατόριο βγαίνει ο Αντρέας. Κρατά ένα μπουκάλι μπίρα και πίνει).

- ΑΝΤΡΕΑΣ (Καθαρίζει το λαιμό του). Μμμμ μμμμμμ (Κάνει φωνητικές ασκήσεις). μαααα εεεεεεεε ιιιιιιιιιι οοοοοοοο ουουουουου Μααα εεεε ιιι οοοο ουουου Με τούτα τα παγωμένα έκλεισεν η φωνή μας.
- ΝΙΚΟΥ Μεν πίννεις παγωμένα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μπορείς με τούτον το καμίνι;
- ΝΙΚΟΥ Εν να γενείς τραυδιστής πο δα τζιαι να πάει;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έπκιασα δουλειάν σε ένα σταθμόν τζιαι καταλαβαίνεις
- ΝΙΚΟΥ Είντα σταθμόν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ππι Ππι.
- ΝΙΚΟΥ Μα σταθμόν πεξίνας;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όϋ Μπι Ππι. Ππι Ππι. Πέτρος Περικλέους ογδονταέξι ΕΦΕΜ.
- ΝΙΚΟΥ Αααα μάλιστα. Τζι είντα πρόγραμμαν κάμνεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ρικκονέστ.
- ΝΙΚΟΥ Αααα μάλιστα, ενδιαφέρον.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εν έτυχεν να μ' ακούσεις;
- ΝΙΚΟΥ Παρά ωάδιον προτιμώ κασέττες. Σόρρου. (Φεύγει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μμμμ μααααα εεεεεε ιιι οοοοοο ουουουουουου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ωσπου σε ακούω να μονγκρίζεις, θα κρεπάρω που εφτά πάντες.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ήταν λλίον θαμπή η φωνή μου σήμερα στην εκπομπήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Για την δουλειάν δαμαί που σε ταιζει δεν ανησυχείς τζι ανησυχείς για την εκπομπήν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έτσι τζιαι ψηλώσουν λλίον τα ποσοστά μου να σου πω εγώ!

- ΠΙΑΝΗΣ Να ξαπολύσεις τες παραξενιές τζιαι να στρωθείς στην δουλειάν να δούμεν τι θα κάμουμεν. Σήμερα εμαειρέψαμεν πάλε τζιαι τα μισά εμείναν μας.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Να στήσουμεν τζι εμείς έναν φουγάδον τζι ένα φουρνίν.
- ΠΙΑΝΗΣ Είμαι άθρωπος εγώ, που μαειρέύκω Γαλλικήν κουζίναν, να ψήννω σουβλάκια τζιαι να βάλλω κλέφτικον;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τούτα θωρείς πουλιούνται.
- ΠΙΑΝΗΣ Τζιαι να τυλιχτώ τζι έναν κουρουκλίν τζιαι να πκιάσω τζι έναν πιδκιάβλιν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όπου ξικαπνίζει φουγάδον κατεβαίννουν όπως τους μελισσοφάουνς.
- ΠΙΑΝΗΣ Εν τούτον το φουγάδον που μας εκατάστρεψεν. Προιος άθρωπος, που σέβεται τον εαυτόν του, έρκεται δαμαί να γενεί καπνιστός.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τζι όμως, πόσοι τουρίστες τρώσιν που λλόου τους;
- ΠΙΑΝΗΣ Άλουτοι, τίτσιροι τζι ανυπόλυτοι.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ο ππαράς τους εν ο ίδιος.
- ΠΙΑΝΗΣ Χαρά στο ππαράν. Εμείς δεν δουλεύκουμεν με τες λιρούες. Εν ολόκληρες εγκαταστάσεις που έχουμεν. Τα έξοδα εν πολλά. Ενώ τούτοι.....
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εεεε τι θέλεις να κάμουμεν. Να τους το κρούσουμεν;
- ΠΙΑΝΗΣ Εν θα 'ταν άσχημη ιδέα! (Φεύγει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μαααα μμεεε μιιι μουνουν μουοοοο.
- (Βγαίνουν η Ππινού και η Νικού)
- ΠΠΙΝΟΥ Παναϊτα μου τα κόκκαλα μου.
- ΝΙΚΟΥ Εγιώ που είμαι κόρη σου τζιαι πονώ, ότι εσού!
- ΠΠΙΝΟΥ Εσού όσον τζιαι δκιανεύκεσαι!
- ΝΙΚΟΥ Ουουουου ποττέ σου εν ευκαρισκέσαι. Επέλλανες μας.
- ΠΠΙΝΟΥ Να κόψω σουβλάκια..., να ρέξω σουβλάκια..., να τυλίξω σιεφταλιά..., να βάλω κλέφτικον στο φουρνίν, να κόψω πίττες, χαλλούμια, σαλάτες, κρομμύδκια τζιαι δεν μου φυσάς στα μμάδκια. Όσον τζιαι μπαίννεις τζιαι βκαίννεις θωρείς το γυαλλίν.

- NIKOY Όσον τζιαι προλαβαίνω το σέρβις. Έχω τζιαι τον τζύρη μου. Θέλει κάρβουνα, θέλει το έναν θέλει το άλλον. Εν με θωρείς;
- ΠΗΠΗΝΟΥ Θωρώ σε. (Παύση). Να πκιάσεις τον παππού σου, πέρκι τον καταφέρεις να σου βουλλώσει το χωράφιν. Γιατί το σπίτιν π' άρκεψες εν τελειώννει με τα σουβλάκια τζιαι τα σιεφταλιά. Η πελλή εγιώ είμαι που σ' άκουσα. Θέλω το έναν θέλω τζιαι το άλλον, θέλω τζιαι τούτον θέλω τζιαι τζιείνον, θέλω τζιαι γρασίδιν θέλω τζιαι πισίναν, ώσπου τζι εκάτσαμεν στα πισινά μας. Μόνον το χωράφιν θα μας σώσει. Τζιαι ξαπόλα τα νύσια σου. Ωσπου εν τ' αμμάδκια σου αννοιχτά μάσιεσαι με τα νύσια σου. (Φεύγει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ούλλοι το ίδιον ένει. Εμάθασιν να μουρμουρούν.
- NIKOY Έτσι λαλώ τζι εγιώ.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μα έσιει ακόμα το χωραφούν στ' όνομαν του ο παππούς σου;
- NIKOY Φοάται να τους το μοιράσει μέμπα τζιαι σσιυλλοφαηθούν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έσιει αξίαν;
- NIKOY Έν παραθαλάσσιον.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Παραθαλάσσιον! Αν τον καταφέρεις, εσάστηκες.
- NIKOY Μα εν να τον καταφέρω!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έλα να καταστρώσουμεν κανένα σχέδιον.
- NIKOY Είντα σχέδιον;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Να τον καταφέρουμε να σου το δώκει τζιαι να αννοίξουμεν ένα φαδιοσταθμόν συνεταιρικόν. Να μεν ιξέρεις πού να βάλεις τα λεφτά. Μόνο να δώκουμε σημασία στην ποιότητα. Ο κόσμος εβαρέθηκεν τα τάμπα τούμπουν. Ψοφά για ποιότητα. Δώσε ποιότητα τζιαι τα λεφτά θα 'ρτουν μόνα τους.
- NIKOY Λαλείς;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μααα μεεε μιαιι μοοο μουουουνον μαααα μεεεε μιαιιι μοοο-οοο μουουουνον.

ΕΙΚΟΝΑ 3

(Πρωί της άλλης μέρας. Ακούονται σπουργίτες. Ο Γιάννης και η Πινού στρώνουν τα τραπέζια).

- ΠΙΠΙΝΟΥ Εεεεε μα εν υποφέρεσαι πκιον. Έπκιασες ούλον τον διάδομον. Εν ημποδούν με οι πελάτες μας να φέσσουν. (Μετακινεί τα τραπέζακια).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσύ είσαι πον επέρασες το όριο σου!
- ΠΙΠΙΝΟΥ Έλα να δεις τα σημάδια πο 'βαλεν το Δημιαρχείον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αϊ νόου. Ξέρω.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Να ξεράνεις τζιανι να γενείς σανίδιν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σιατ απ γιούναρ μάουθ.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Τα σύνορα μας ένεν δαμαί. (Μετακινεί το τραπέζι). Εν δαμαί.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όϊ εν δαμαί τα σύνορα μας.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Δαμαί εν ο τόπος του.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Νοτ χίαρ. Δέαρ.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Όϊ, εν δαμαί. (Ο Γιαννής σπρώχνει το τραπέζι. Η Πινού πέφτει). Παναγία μου, Παναγία μου. Τα κόκκαλα μου Παναγία μου. Εκατασκότωσε με, Παναγία μουνουνούν.
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ (Βγαίνει κρατώντας ένα σουβλί). Τι επάθετε σιόρ πάλε τζιαι σσιυλλοτρώεστε πρωίν-πρωίν; Ζάρρα ζούρρου, ζάρρα ζούρρου.
- ΝΙΚΟΥ (Βγαίνει). Εν αντρέπεσαι κύριε, βάλλεις τα με μιαν αδύνατην γεναίκαν. Αντί να συμπεριφέρεσαι καθώς πρέπει. (Ο Γιάννης γελά).
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Είνταν που γελάς κύριε σαν την μαϊμούναν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Συγνώμην. Εγγρίσε μου γέλιον. Είνταν πον να κάμω.
- ΑΝΤΡΕΑΣ (Βγαίνει). Πάλε ετσακκωθήκετε;
- (Ερχεται η Σβέτα).*
- ΣΒΕΤΑ Χαλόου, πρίβιετ, εεειι πρίβιετ.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Σήκουν πάνω κυρία.
- ΝΙΚΟΥ Εχτύπησες μανά;
- ΠΙΠΙΝΟΥ Δαμαί, δαμαί στο μνιν μου. Παναγία μου το μνίν μου.

- ΣΒΕΤΑ Χαλόουνου, πρίβιετ.
- ΠΠΙΝΟΥ Παναγία μου, Παναγία μου, πελάτισσα Νίκη μου. Παναγία μου, πελάτισσα Νίκη μου. (Ο Τζυπρής και ο Αντρέας φεύγουν).
- ΝΙΚΟΥ Άφησ' την πελάτισσαν.
- ΠΠΙΝΟΥ Τα κόκκαλα μου, την πελάτισσαν Νίκη μου.
- ΝΙΚΟΥ Την πελάτισσαν θωρούμεν την ύστερα.
- ΠΠΙΝΟΥ Εν να μας την πκιάσουν Νίκη μου.
- ΝΙΚΟΥ Μείνε, μεν ταράσσεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγίνην άππαρος, όϋ να μεν ταράξει.
- ΠΠΙΝΟΥ Γες πλιις. Παναγία μου τζιεγκές. Γες πλιις. Παναγία μου το μνιν μου. Γουέλκαμ. Ποδά, ποδά, σιτ σιτ σιτ.
- ΣΒΕΤΑ Χτιέ Γιαννής.
- ΠΠΙΝΟΥ Εν εκατάλαβα πουρέκκα μου.
- ΣΒΕΤΑ Τέλει κύριο Γιαννής.
- ΠΠΙΝΟΥ Παναγία μου το μνιν μου (Φεύγει. Το ίδιον κι η Νικού).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γες πλιις. Μη Γιαννής.
- ΣΒΕΤΑ Γιαννής Αχτεες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γες. Γιαννής Αχτένιστος. Άϊ αμ.
- ΣΒΕΤΑ Έπεψε κύριο Άνυιι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αααα μάλιστα, έπεψε σε ο φίλος μου ο Άνιφτος. Είσαι η Σβέτα.
- ΣΒΕΤΑ Γες. Είμαι Σβέτα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άνιφτος τοκ μη απάουτ γιου. Βέρου γκουτ κερλ.
- ΣΒΕΤΑ Σπασίπα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιου τρινκ σάμθινγκ;
- ΣΒΕΤΑ Νιέτ. Σπασίπα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ωστε ο προηγούμενος σου μάστρος σε εκμεταλλεύετουν.
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιουν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο μάστρος σου λαλώ.
- ΣΒΕΤΑ Κακό άνθρωπο μάστρο μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μαξί θα περάσουμεν καλά. Χάππι ττουκέδερ. Τοντ γουόρ-γου. Τζιαι πού εγνώρισες τον Άνιφτον;

- ΣΒΕΤΑ Φίλο μου Ππίτερ. Ππίτερ φίλο κύριο Άνιφτο.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αντερστάντ. Ο φίλος σου ο Ππίτερ εν φίλος τζια με τον φίλο μου τον Άνιφτον.
- ΣΒΕΤΑ Ντα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εκατάλαβα. Ο φίλος του φίλου, τον φίλον, κουφή να μας φιλήσει.
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιουν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κουβέντες δικές μουν. Νάθινγκ, νάθινγκ.

EIKONA 4

- ΠΙΠΙΝΟΥ (Φέρνει τον γέρο στη θέση του). Θέλεις τίποτε να σου φέρω;
- ΓΕΡΟΣ Τίποτε εν θέλω. Έφαα, ήπκια, ώρα να πκιάσουμεν δουλειάν. Να βκάλουμεν το μεροκάματον... χι χι χι χι.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ενεν ανάγκη να φυσάς ούλλη μέρα. Θωρείς τον τούτον τον κατάπελλον που παραπονιέται.
- ΓΕΡΟΣ Τζιείνος την δουλειάν του τζι εμείς την δουλειάν μας.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Άμα έχουμεν πελάτες να παίζεις.
- ΓΕΡΟΣ Για είπες μου να παίζω για να τους τραβούμεν.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ξέρω είνταν που κάμνω. (Παίζει πιδκιάβλιν).
- (Μπαίνει η Σβέτα. Φορά προκλητική φούντα. Η Σβέτα χειροκροτεί με ενθουσιασμό).
- ΓΕΡΟΣ Γιου λάϊκ ιτ πουρέκκα μου;
- ΣΒΕΤΑ Αϊ λάϊκ ιτ βέρυ μάτς.
- ΓΕΡΟΣ Άμα σου άρεσεν κάτσε να σου παίζω. Σιτ σιτ. Αϊ πλέϊ, γιου χίαρ. Κάτσε να φάεις τζι εγιώ να σου παίζω να κάμεις όρεξιν.
- ΣΒΕΤΑ Ντεν καταλαβαίννει. Λίκα Ελληνικά.
- ΓΕΡΟΣ Ττου ιτ ττου ιτ. Κλέφτικον, σιεφταλούδκια να λαρτομουσταζιάσεις χι χι χι χι.
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιουν.
- ΓΕΡΟΣ Εσύ να τρώεις τζι εγιώ να συναγλείφομαι, χι χι χι χι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρεεε Σβέτα..., καμ χίαρ πλιςζες. Στην δουλειάν σου.
- ΣΒΕΤΑ Βέρυ κουτ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιείνος την δουλειάν του τζι εμείς την δουλειάν μας.
- ΓΕΡΟΣ Κόρη Ππινούονου, κόρη Ππινούονου, νέφανε έξω κόρηηη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Φωνάζεις να μαντατέψεις! Κατά μάναν κατά τζύρην. Η κουφή κουφούδκια κάμνει. Εν τζιαι κάμνει περτικούδκια.
- ΓΕΡΟΣ Κόρη Ππινούονου.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Είντα θέλεις πάλε τζιαι φωνάζεις;
- ΓΕΡΟΣ Έλα τζι έπκιασεν την πελάτισσαν που τα σιέρκα μας.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Αφησ' την εν υπάλληλος του.

ΓΕΡΟΣ	Αααα καλά. Εν πειράζει πως της έπαιξα νάκκον. Εν τζιαι τούτη κρίμαν. Θωρείς που τη φτώσιαν την πολλήν εν έσιει ρούχον να σιεπάσει τον πισινόν της. Χι χι χι χι.
ΠΗΠΙΝΟΥ	Να μεν σε κόφτει που τους άλλους. Εσού τον εαυτό σου να θωρείς. Τα παιδιά σου τζιαι τ' αγγόνια σου. (Φεύγει).
ΓΕΡΟΣ	Να μεν πούμεν τζιαι τίποτε να γελάσουμεν χαρώ σε;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Έλα δεσποσύνη. Καμ χίαρ. Να κάμουμεν λλίον πράκτις. Πράκτις. Οκκέϋ.
ΣΒΕΤΑ	Όκκέϋ...χαρασιό.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Νάου γιου γκόου ίνσαϊντ. Να πας μέσα τζι άμα σου χτυπήσω παλαμάκια λάϊκ δατ, να 'ρτεις να με σερβίρεις. Ττου σέρβις μι. Αντερστάντ;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Οκκέν. Ντου ες αϊ τολντ γιου. (Η Σβέτα πάει μέσα. Ο Γιάννης κτυπά παλαμάκια).
ΣΒΕΤΑ	Γες πλιιιςς.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Δε λιστ πλιιις.
ΣΒΕΤΑ	Γες σερ. (Του δίνει τον κατάλογο).
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εεεε μα δι' έτσι δεσποσύνη σε παρακαλώ.
ΣΒΕΤΑ	Γοτς δε μάττερ.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Έδωκες μου τον κατάλογο τζι εστάθης πόμακρα λάϊκ δε ξυλάγκουρον;
ΣΒΕΤΑ	Νιέ πανιμάγιουν.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Τράϊ ττου ττατς δε κάστομερ.
ΣΒΕΤΑ	Γες σερ.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Πληησιασε λίγο τον πελάτην. Κάμε του κανέναν ναξούδιν. Γείρε λλίον πάνω του. Κούνα λλίον το νουρίν σου. Σιέϊκ γιούναρ μπότυ. Λουκ χίαρ. Σιέϊκ σιέϊκ, υκάμον, υκάμον. Ας πούμεν πως είμαι πελάτης τζι εσύ το γκαρσόνιν. Άϊ γκόου ίνσαϊντ, οκέϋ. Εσύ να χτυπήσεις παλαμάκια λάϊκ δις. (Χτυπά). τζι εγιώ θα 'ρτω να σε σερβίρω. Ττου σέρβις γιου. Αντερστάντ;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.

ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ Ρωσικά εν ιξέρω, εσύ Ελληνικά το ίδιον. Τα Εγγλέζικα σου τρία ένει, τι να σε κάμω; (Πηγαίνει μέσα και της φωνάζει). Νοκ γιούαρ χαντς.

(Η Σβέτα χτυπά παλαμάκια. Ο Γιάννης έρχεται περπατώντας προκλητικά).

ΓΙΑΝΝΗΣ Γες πλιιιςς;

ΣΒΕΤΑ Δε λιστ πλιιις.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ουϊ μαντάμ. Παρακολούθα αγάπη μου. Λουκ ατ μη. Θώρε πως γέρων πάνω σου. Λουκ το πουκάμισον μου. Μάϊ σιερτ. Ξικουμπώννω το λλίον. Ττου μπι μόρα σέξν. Τζιαι λουκ χίαρ. Τον κατάλογον εν σου τον ποταβζιζω. Σσιύβκω τζιαι βάλλω τον μπροστά σου..., για να γκίξω λλίον πάνω σου. Ττου ττατς γιου γουϊθ μάϊ μπότυ. Δε μπόντυ λάγκουετς. Αντερστάντ;

ΣΒΕΤΑ Γες ντα.

ΓΙΑΝΝΗΣ Βέρυ γκουτ. Πρώτα ρωτώ σε για το ποτόν. Χοτ γιου τρινκ πλιις.

ΣΒΕΤΑ Βότκα όρεϊντς πλίις.

ΓΙΑΝΝΗΣ Βέρυ γκουτ. Μετά για το φαΐ. Πρώτα το πρώτον πιάτον. Χοτ γιου λάϊκ ττου σταρτ πλίις.

ΣΒΕΤΑ Σπαγγέττι κλέφτικο πλίις.

ΓΙΑΝΝΗΣ Όϊ μάνα μου..., που το άκουσες τούτον το φαΐν;

ΣΒΕΤΑ Άϊ τοντ νόου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ρώτα αγάπη μου να μάθεις.

ΣΒΕΤΑ Χοτ σπαγγέττι γιου χαβ;

ΓΙΑΝΝΗΣ Γουϊ χαβ σπαγγέττι καρπονάρα..., σπαγγέττι μιλανέζα..., σπαγγέττι πουτανέσκα.

ΣΒΕΤΑ Γες. Σπαγγέττι πουτανέσκα πλίις.

ΓΙΑΝΝΗΣ Βέρυ γκουτ. Ουάν σπαγγέττι πουτανέσκα φορ δε λέϊντι.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Καλημέρα.

ΓΙΑΝΝΗΣ Καλημέρα. Καθήκον πρωίν-πρωίν;

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ή δεσποσύνη;

ΓΙΑΝΝΗΣ Είνταν πο 'καμεν η δεσποσύνη;

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Υπάλληλος σου;

- ΓΙΑΝΝΗΣ Για να τη θωρείς δαμαί.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Το χαλλούμιν αρέσκει της;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν εκατάλαβα.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κουβέντα δική μου.
- TΖΥΠΡΗΣ (Βγαίνει. Σκουπίζει με μια μαντηλιά τα χέρια, το πρόσωπο, τον ιδρώτα του. Φυσά τη μύτη του). Όι φείντα μωρόν;
Εν πελάτισσα τούτη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πελάς.
- TΖΥΠΡΗΣ Ήρτεν να φάει μουτζιέντραν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Υπάλληλος του γείτου σου.
- TΖΥΠΡΗΣ Μεν μου πεις. Που πότε; Μιλά φε, συντυχάννει; Είντα γλώσσαν συντυχάννει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Την γλώσσα της μάμμας της.
- TΖΥΠΡΗΣ Παπά, μάμμα, λαλεί;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Βεβαίως.
- TΖΥΠΡΗΣ Εν ππαλάξι φε τούτη. Λαλείτε να ξέρει είντα λοής ήρτεν εις τον κόσμον, οξά νομίζει πως την έφερεν ο πελαργός;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρει, ξέρει. Ήρτεν μεσ' στην κοιλίτσα της μάμμας της.
- TΖΥΠΡΗΣ Τζιαι πριν να μπει μεσ' στην κοιλίτσαν της μάμμας της πού ήταν; Ξέρει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έβαλεν την τζιει μέσα ο Θεούλλης.
- TΖΥΠΡΗΣ Ο Θεούλλης την έβαλεν μέσα οξά ο σατανούλλης; (Χαχανίζουν με το αστείο τους). Ότ φε, μάσσιαλλα είντα κοιμάτιν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εε μεν υπερβάλλεις, διότι υποτιμάς την γεναίκαν σου. Τι έστει η Ππινού;
- TΖΥΠΡΗΣ Για κλέφτικον, αξίζει άτροφην.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Με έτσι υπάλληλον θα πολλύνουν τζι οι δουλειές σου φίλε μου τωρά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα την επροσέλαβα; Για να κάμει ατραξιόν ή κονσομαστόν;
- TΖΥΠΡΗΣ Εγιώ προβλέπω ότι σύντομα θα χρειαστείς τζιαι χαλλούμια.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν εκατάλαβα.

- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Πολλοί πελάτες, πολλά ψουμνίσματα όε γείτο.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αααα μάλιστα.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Εεεε Τζυπρόγηη, εεε Τζυπρόγηηη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εχθρός εν όψει.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Άφηκες τα σιεφταλιά να κρούζουν τζι έπκιασες το λακκιό-
- τίν;
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Η αφεντιά σου είντα κάμνει;
- ΠΙΠΙΝΟΥ Πού να ξέρω πως τ' άφηκες πάνω!
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εν σου 'δωκεν η τσίκνα;
- ΠΙΠΙΝΟΥ Πόσα να προκάμω. Έναν νουν έχω.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Ρέξε έσσω τζιαι ούσσουν. Εν μ' αφήννεις να πάρω ούτε ανά-
- σαν πκιον. Όπου βρεθώ θα 'ρτεις να με κουκκουφάς. (Φεύ-
- γουν).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ατε δεσποσύνη τζι εσύ στην δουλειάν σου.
- ΣΒΕΤΑ Σόρρου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ττου γιούαρ τζιομπ.
- ΣΒΕΤΑ Οκκέϋ (Φεύγει).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα είδες κκιλιντζιρόν! Ούλλη μέρα έτσι μάχουνται.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αγράμματα πλάσματα. Είνταν που καρτεράς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι παράνομοι!
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εν εκατάλαβα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Παράνομα δουλεύονταν δαμαί κύριε. Έχουν τραπέζια
- χωρίς να 'χονν χώρους υγιεινής.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Φτωχά πλάσματα. Βκάλλουν το ψουμίν τους.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εεε ναι, αλλά κάποια πράματα έχουν τζιαι τα όρια τους
- κύριε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν γίνεται π.χ. να βκαίνει πο 'ξω να κατουρά, να την
- αντινάσσει τζι ύστερα να σερβίρει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Προιος να θωρεί όε φίλε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θωρώ τον εγώ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εσύ τρώεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όι φυσικά.

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τότεε!...
- ΓΙΑΝΝΗΣ Βιάλλει όνομαν η γειτονιά κύριε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εντάξει. Θα του κάμω παρατήρησιν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Γεια σας. Συγγνώμην, πκοιος εν ο κύριος Γιαννής Αχτένιστος;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ είμαι κύριε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Γεια σας κύριοι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να πας στο καλόν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζιαι μείνε ήσυχος. Θα του κάμω παρατήρησιν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Οκκέν, οκκέν. Ναι κύριε.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τι θέλει τούτος;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσύ τι θέλεις φίλε μου;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θα σου μίλησεν ο Άνιφτος. Είμαι ο Πετρής.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο Άνιφτος δεν μου είπεν τίποτε. Η κοπέλα μου μίλησεν για σένα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Για την κοπέλαν είπεν σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ότι δεν έσιει χαροκά τζιαι να την αφήκουμεν λλίον τζιαρόν δαμαί. Αλλά θωρείς την κατάστασιν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είνταν που συμβαίνει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτος ο γάδαρος ο αστυνομικός.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Λαλείς να υποψιάστηκεν τίποτε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν να μεν υποψιάστηκε ρε φίλε! Τούτοι υποψιάζονται ακόμα τζιαι την μάναν τους.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δεν ησυχάζουν οι κοπούτες.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εντάξει, φίλος ο Άνιφτος. Μα όϋ χωρίς κέρδος κέρατα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Γιατί χωρίς κέρδος!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τ' αμμάδκια της να βιάλλει δεν ιξέρει. Αφού να φανταστείς επαράντζειλεν μου σπαγγέττι κλέφτικο. Πε μου, εν να την πκιερώννω τζιόλας;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Συγγνώμην, εν σου εξήγησεν ο φίλος μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τι να μου εξηγήσει;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πόσο φίλος είσαι με τον Άνιφτον ρε φίλε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καρδιακός.

- ΠΙΕΤΡΗΣ (Παύση). Κοίταξε φίλε μου. Εμέναν, ο φίλος του φίλου μου εν τζιαι δικός μου φίλος. Μπορώ να σου έχω εμπιστοσύνη ότι φίλε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αλιμονο ότι φίλε. Μίλα ελεύθερα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κοίταξε φίλε μου, της κοπέλας εν άλλη η δουλειά της.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δηλαδή...
- ΠΙΕΤΡΗΣ Η κοπέλα είναι στρατεμένη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Στρατεμένη.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τωρά εν καταλαβαίνεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κάτι πάω να καταλάβω.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Το μωρόν εν χρυσωρυχείον. Φτάννει να σιει πεδίον ελεύθερον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γίνου πκιο σαφής φίλε μου, πκιο κλίαρο.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να μπορεί να κάμνει τες επαφές της.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πού να τες κάμνει; Δαμαί;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πε μου, οι γειτόνοι σου είντα τύποι ένει;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αμπάλατοι. Δες την κατάστασιν τζιαι θα καταλάβεις.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τούτον εν καλόν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γίνου πκιο σαφής φίλε μου, πκιο κλίαρο. είντα επαφές να κάμνει τζιαι πού να τες κάμνει;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Άκου φίλε μου, παίζω με ανοιχτά χαρκιά μαζί σου, γιατί είσαι φίλος του φίλου μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτον είταμεν το. Γίνου πκιο κλίαρο.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζιείνον που θέλω που λλόσου σου, φυσικά αν ημπορείς, δε σε πιέζω να το κάμεις, είναι, να φαίνεται στ' αμμάδκια του κόσμου ότι είσαι ο εργοδότης της. Άλλα να την αφήνεις να κυκλοφορεί ελεύθερα, να μπορεί να κάμνει τες επαφές της.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εννοείς να γυρίζει να βρίσκει πελάτες;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Απλώς να μπορεί να πηαίννει με πελάτες, όταν θα βολεύνται τζιείνοι. Διότι, ξέρεις. Πρόκειται για σοβαρούς αθρώπους. Έχουν τες οικογένειες τους, τες υποχρεώσεις τους, καταλαβαίνεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Παύση). Εγώ, τι κέρδος θα χω;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αν συμφωνήσεις θα το συμφωνήσουμεν.

ΠΙΑΝΗΣ Ας πούμεν ότι συμφωνώ.
ΠΙΕΤΡΗΣ Φυσικά, θα πκιάνεις την προμήθεια σου.
ΠΙΑΝΗΣ Πάνω σε τι;
ΠΙΕΤΡΗΣ Πάνω στην κίνηση της αγοράς.
ΠΙΑΝΗΣ Τζιατ πώς θα την υπολογίζω;
ΠΙΕΤΡΗΣ Είναι απλό.
ΠΙΑΝΗΣ Ακούω.
ΠΙΕΤΡΗΣ Για κάθε φορά που θα φεύγει θα παίρνεις τες πέντε σου.
ΠΙΑΝΗΣ Από την πείρα σου, πόσες φορές περίπου θα φεύγει την ημέραν;
ΠΙΕΤΡΗΣ Κατά μέσον όρον να πούμεν πέντε.
ΠΙΑΝΗΣ Πέντε.
ΠΙΕΤΡΗΣ Φυσικά, ότι αν πάει η κοπέλα στην τουαλέτταν να με χρεώνεις.
ΠΙΑΝΗΣ Τούτον πκοιος θα το κάμνει κλίαρο;
ΠΙΕΤΡΗΣ Τούτον εν λεπτομέρεια ρε φίλε. Θα τα χαλάσουμεν για τες λεπτομέρειες!
ΠΙΑΝΗΣ (Παύση). Κάμε τες πέντε δέκα, να το σκεφτώ.
ΠΙΕΤΡΗΣ Εφτά.
ΠΙΑΝΗΣ Δέκα, νοούμένου ότι θα βρουμεν τρόπον να μιλήσουμεν του αστυνομικού.
ΠΙΕΤΡΗΣ Ο αστυνομικός εν δουλειά δική μου.
ΠΙΑΝΗΣ Δέκα.
ΠΙΕΤΡΗΣ Εφτά.
ΠΙΑΝΗΣ Δώσε έναν εφάπαξ, να μεν έχω την έννοιαν της σούμας.
ΠΙΕΤΡΗΣ Τζι αν κλώσεις!
ΠΙΑΝΗΣ Έχομεν τζι αθρωπιάν ρε φίλε. Αλίμονο!
ΠΙΕΤΡΗΣ Τζι αν την ανακαλύψουν ρε φίλε, να παν τα λεφτά μου άδικα;
ΠΙΑΝΗΣ Τότε κάμε τες δέκα για κάθε βίζιταν.
ΠΙΕΤΡΗΣ Κόλλα το.
ΠΙΑΝΗΣ Κόλλα το.

- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζιαι κοίταξε, τσιμουδκιάν. Ξέρουμεν το μόνον εσύ τζι εγιώ. Ούτε του αρφού σου, ούτε του γιου σου, ούτε του φίλου σου, ούτε της μάνας σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτον είναι ακόμμιον σεντς φίλε μου. Κκόμμιον σεντς.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ελπίζω να μεν ιστήννει φτιν ο γέρος.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Του γέρου πρέπει να του χτυπάς καμπανέλλαν για ν' ακούσει. (Τον πλησιάζει). Γεια σου γέρο. Είσαι καλά;
- ΓΕΡΟΣ Ότι τζι αν έπαθα σήμερα, εν σίουρκάζομαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μπορεί να γέμισες καμιάν τουφετσιάν τζιαι να γυρεύκεις κανέναν κουτσόφτερον να τη φκιερώσεις. (Τελούν).
- ΓΕΡΟΣ Έσιεις τίποτε υπόψη σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λαλείς να βραμεν τον πρώτον πελάτην!
- ΓΕΡΟΣ Καμιάν ανιψιούά σου να πούμεν...
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ακούεις, ακούεις; Πυρκολά ακόμα το τσακμάτζιν του.

ΕΙΚΟΝΑ 5

(Ο γέρος παιζει. Η Σβέτα παρακολουθεί).

- ΓΕΡΟΣ Αρέσκει σου πουρέκκα μου;
- ΣΒΕΤΑ Σόρρων. Νιέ πανημάγιου.
- ΓΕΡΟΣ Γιου λάϊκ ιτ;
- ΣΒΕΤΑ Ντα.
- ΓΕΡΟΣ Εν για λλόου σου που το παιζω έτσι γλυτζιά γλυτζιά.
- ΣΒΕΤΑ Πολλά ωραίο. Βέρου κουτ.
- ΓΕΡΟΣ Έλα να σου το δώκω να παιξεις τζι εσού. Έλα να σε μάθω.
Καμ καμ καμ. Μπράβο. Κάτσε δαμαί καρτζίν μου, να σε θωρώ να μερακλώνω χι χι χι χι. Θωρείς το; Εκαμα το μόνος μου. Γουϊθ μαϊ χαντς. Να σου κάμω τζι εσέναν άμα θέλεις.
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανημάγιουν.
- ΓΕΡΟΣ Να σου κάμω έναν λαλώ. Μέϊκ γιου ουάν.
- ΣΒΕΤΑ Ντεν καταλάβει.
- ΓΕΡΟΣ Δικό σου. Γιούαρ.
- ΣΒΕΤΑ Ωωωω σπασίπα.
- ΓΕΡΟΣ Όσι τούτον πουρέκκα μου. Τούτον εν δικό μου. Εν το εργαλείο μου με το συμπάθκιον. Άμα το πκιάσεις, με το συμπάθκιον είντα λοής εν να κάμνω την δουλειάν μου. Να σου κάμω άλλον χαρώ σε. Άδερ. Να σου κάμω τζιατι να σου φέρω. Πριγκ γιουν, πριγκ γιουν.
- ΣΒΕΤΑ Ωωωω σπασίπα. Φκαριστώ πολλά.
- ΓΕΡΟΣ Έλα να σου δείξω να το παιζεις, με το συμπάθκιον. Κάτσε με το συμπάθκιον. Θωρείς; Έτο, ίζι. (Παιζει). Άρεσε σου ατιμούά. Έμεινεν το μμάτι σου καρφίν πάνω. Εν νά μου τ' αιμαδκιάσεις με τζείνον το μματούν σου το πονηρόν. Χι χι χι χι. Λουκ, έσιει οχτώ τρύπες. Εφτά που πάνω τζιατι μιαν που κάτω με το συμπάθκιον. Λουκ, έσιει τζιατι μιαν που πίσω, με το συμπάθκιον. Μπιχάϊντ. Σαλιώννεις το με το συμπάθκιον για να μαλαθκιάνει τζι ύστερα μπουγκώνεις το με το συμπάθκιον. Ιν γιουναρ μάουθ με το συμπάθκιον.

(Ο Γιάννης βγαίνει και παρακολουθεί). Ύστερα φυσάς.
Μαλακά μαλακά. Γλυτζιά γλυτζιά. Όπως τη γεναίκαν.
Λαϊκ δε γούμαν. Αν δεν την πκιάσεις με το κολάτζιον εν
την καλάρεις. Λουκ, λουκ, στήσε φτιν. Λίσσεν, λίσσεν.
(Παίξει).

ΠΙΠΙΝΟΥ (Βγαίνει). Τούτον έμεινεν τωρά να σε ποσκολιεί η τιτσιρό-
κωλη. Εν βαρτή τούτη καημένε μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Δηλαδή αντί να 'χω παράπονον εγιώ, έσιει η αφεντιά σου;
Άτε δεσποσύνη σε παρακαλώ. Στη δουλειά σου. Γκόου
ίνσαϊντ.

(Μπαίνουν μέσα. Το ίδιον και η Ππινού. Ο γέρος παίξει. Έρχεται ο
Πετρής. Κάθεται και διαβάζει εφημερίδα. Ρίχνει λοξές ματιές).

ΝΙΚΟΥ (Πλησιάζει τον γέρον). Κανεί παππού. Εν εκουράστηκες;

ΓΕΡΟΣ Πρέπει να βικάλω το μεροκάματο μου χι χι χι.

ΝΙΚΟΥ Εν τζι είπαμεν να το πκιάεις καπάλιν. Κάμε τζι ένα διά-
λειμμα, να πούμεν καμιάν κουβένταν.

ΓΕΡΟΣ Για κουβένταν εν λαλώ δι.

ΝΙΚΟΥ Είσαι καλά παππούλλού μου;

ΓΕΡΟΣ Φκαριστώ που μ' έσιετε καλά.

ΝΙΚΟΥ Είσαι τυχερός πο 'σιεις κόρην. Τόσον τζιαιρόν πουν 'σαι
δακάτω, πότε επατήσαν οι νύφφες να σε δουν.

ΓΕΡΟΣ Μακάρι ναν' καλά τζι ας μεν έρκουνται.

ΝΙΚΟΥ Θωρείς, εσού ποττέ σου εν τες πορίφκεις.

ΓΕΡΟΣ Άμα κάμεις παιδκιά εν να μ' αθθυμηθείς.

ΝΙΚΟΥ Τζι οι θκειούες μου επκιάσαν τζιαι τες καλλίττερες περι-
ουσίες.

ΓΕΡΟΣ Εμοίρασα κατά την κρίσιν μου.

ΝΙΚΟΥ Το δίκαιον ένει να μου βουλλώσεις εμένα το χωράφιν.

ΓΕΡΟΣ Τζιαι ν' αδικήσω τους άλλους;

ΝΙΚΟΥ Μα γιατί να τους αδικήσεις;

ΓΕΡΟΣ Μα θαρκιέσαι εγέρασα τζι επέλλανα; Το χωράφιν αξίζει
διπλάσια που τες περιουσίες που σας εμοίρασα.

ΝΙΚΟΥ Μα οι άμμοι;

ΓΕΡΟΣ Οι άμμοι έχουν σήμερα την αξίαν.

- ΝΙΚΟΥ Βλαστά τίποτε πάνω στους άμμους;
 ΓΕΡΟΣ Πε το σε τζιείνους που μου δώκαν μισόν εκατομμύριον.
 ΝΙΚΟΥ Ακούεις λόγια.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Δεσποινή, φέρνεις μου μιαν μπίραν παρακαλώ;
 ΝΙΚΟΥ Κάθεσαι σε άλλον κατάστημαν κύριε.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Τότε να μετακινηθώ.
 ΝΙΚΟΥ Άμα θέλεις... (Ο Πετρόης μετακινείται. Βγαίνει ο Τζυπρόης).
 ΠΑΠΠΟΥΝΟΥΝ
 ΓΕΡΟΣ Είνταν πο 'νει πάλε;
 ΝΙΚΟΥ Αν το βουλλώσεις τζιαί στους πέντε θα σιυλλοφαηθούν
 στην μοιρασιάν.
 ΓΕΡΟΣ Πουλήστε το τζιαί μοιράστε τα ράλλια.
 ΤΖΥΠΙΡΗΣ Αν εν για να το πουλήσουν, γιατί εν το πουλάς εσού όε
 γέρο τζιαί να τους τα μοιράσεις;
 ΝΙΚΟΥ Γιατί να τα μοιράσει; Εν δίκαιον;
 ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εν εκατάλαβες πως εν κκελέ αγύριστη; Γράψε το να τ'
 αθημάσαι. Θα γείρει να πεθάνει τζιαί θα το φαν οι φόροι.
 Ο γέρος θαρκέται ότι θα ζιει με τα βουνά.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Θα μου φέρεις μια μπίρα δεσποινή;
 ΝΙΚΟΥ Να σου φέρω κύριε. (Φεύγει).
 ΓΙΑΝΝΗΣ (Βγαίνει). Ωωωω φίλε μου Ππήτερ, έτσι εν οι φιλίες;
 ΠΙΕΤΡΗΣ Συμβαίνει τίποτε φίλε μου;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Αντί να κάθεσαι στο μαγαζίν του φίλου σου, κάθεσαι στο
 μαγαζίν του σκούντρου του φίλου σου;
 ΠΙΕΤΡΗΣ Είπα να κάτσω λλίο με τα λαϊκά στρώματα, να νιώσω
 άνετα, κάμφορταπλ.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν νιώθεις άνετα στο κατάστημαν του φίλου σου!
 ΠΙΕΤΡΗΣ Με την αριστοκρατίαν πάντα είμαι κονυπωμένος.
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Χαιρετίζουμεν κύριοι.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Πάλε δουλεύκεις εσύ;
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Γιατί εσού δουλεύκεις!
 ΓΙΑΝΝΗΣ Μα εγώ είμαι μαύρος.
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζι εγιώ πάτσαλος.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Πότε θα πκιάσεις λλίην άδεια να χαλαρώσουμεν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έσιεις λόγους να είσαι σφιγμένος φίλε μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Με τα όργανα της τάξης νιώθω λλίον άβολα.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Χαλάρωσε φίλε μου, χαλάρωσε. Δεν τρώμεν πλάσματα.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τρώτε μωρούδκια με τες πάννες.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αστειούδκια ότε ο σουβλιτζής!
- ΝΙΚΟΥ Ή μπίρα σου κύριε.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θενκ γιου.
- (*Βγαίνει η Σβέτα με τον Αντρέα και στολίξουν τα τραπέζια*).
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πε μουν κύριε, για να 'χονμεν καλόν ρώτημα, η δεσποσύνη έσιει τα χαρκιά της;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα χαρκιά;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άδειαν παραμονής και εργασίας.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Χρειάζεται χαρκιά ότε τούτον το μωρόν; Φατσάρει για παράνομον;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ο νόμος δεν κάμνει εξαιρέσεις.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τούτη εν άγγελος ότε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ντα πού ν' ακούσεις την γενιάν της!
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Μεν μου πεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτη που την θωρείς εν απόγονος του Τσάρου.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Όϋ άππαρον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πριγκίπισσα με χαρκιά τζιαι βούλλαν.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τζιαι κατάντησεν να δουλεύκει κοντά σου!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ας ώφεται η περίσταση.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ωστε εν αγγονούά του Τσάρου!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δισαγγονούά.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Κάμε την νύφη σου να κάμεις Τσαρουκλούδκια!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι να τα ψήννουμεν πάνω στα καρβουνούδκια.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Λοιπόν κύριε, πότε θα φέρεις τα χαρκιά της;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να τα 'βρουμεν κύριε τζιαι να τα φέρουμεν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δηλαδή εν χασιμά;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να τάξουμεν τίποτε στον Άϊ Φανούρην πέρκι τα φανερώσει.

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Περιπαίζεις με κύριε;
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Ρε Κωστή, πε μου, λλία χαλλούμια πότε εν να μας φέρεις;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εξόδεψες τζιείνα που σου 'φερα;
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Για τον γείτο ρωτώ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εν έσιει στόμαν ο γείτος;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πουνλεί χαλλούμια ο κύριος;
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Κουελλινά πρώτον πράμαν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζιαι πού τες έσιει τες κουνέλλες; Τζει πάνω στο αρχηγείον;
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Ο Αρχηγός γλέπει το κοπάϊν τζιαι τούτοι πήσσουν το γάλαν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μπράβο ρε, είσαστιν πολλά όξυπνοι.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Συγνώμην..., αλλά για ν' αγοράσουμεν φίλε μου πρέπει να ξέρουμεν αν όντως εν ρίαλ Σάνπρους κουελλινόν χαλλούμι.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Το κοπάϊν εν των πεθθερικών μου κύριοι.
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Δηλαδή το κοπάϊν εν εις την Πάφον;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ξαπόλυτον μεσ' στα όρη.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δηλαδή πρόκειται για γνήσιον Παφίτικον χαλλούμιν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Βεβαίως.
- ΠΙΑΝΗΣ Τότε να μας φέρεις ρε φίλε. Γιατί να πκιάννουμεν πουν ξένους τζιαι να μεν πκιάννουμε που τους δικούς μας.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αν υχρειάζεσαι να σου φέρω κύριε.
- ΠΙΑΝΗΣ Έτσι για στάρτερ φερ μου ένα ττενεκκέ. Πότε εν να πάεις εις την Πάφον;
- ΤΖΥΠΗΡΗΣ Έσιει στοκ ο άδρωπος. Για παν ενδεχόμενον. Αύριον να σου φέρει.
- ΠΙΑΝΗΣ Θενκ γιου φίλε μου.

ΕΙΚΟΝΑ 6

(Είναι πολύ σκοτεινά, εκτός από τα φώτα του δρόμου. Ο αστυνομικός κόβει βόλτες στην πλατεία).

- ΠΙΕΤΡΗΣ (Του φωνάζει). Ρε Κωστή.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Επιτέλους. Πόσην ώρα να καρτερώ;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Σόρρου. Κάτι μου έτυχεν. Θέλεις να πάμεν να κάτσουμεν κάπου να τα πούμεν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Οই σιόρ. Εν ώρα τωρά; Λάλε είνταν που θέλεις να φεύγουμεν, μέμπα τζιατι νεφάνει κανένας πελάς.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θέλω να επιμένεις για την άδειαν παραμονής της κοπέλας.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να επιμένω ή να μεν επιμένω;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να επιμένεις.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εν καταλαβαίνω. Άλλα μου λάλες πριν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να επιμένεις. Τζιατι να απειλάς ότι θα καταγγείλεις.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είνταν που συμβαίνει;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θέλω να πιέσω λλίον τον Γιαννήν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έκαμε σου τίποτε, ετσακκωθήκετε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Έβαλα στόχο μιαν δουλειάν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα δουλειάν;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Γερή υπόθεση. Υστερα λαλώ σου. Φυσικά θα πάρεις το μερτικόν σου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα μερτικό;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Σίγουρα περίτου που το κέρδος των χαλλούμιών.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εγώ θεωρώ σε φίλον τζι εσύ περιπαίζεις.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζι εγώ θεωρώ σε φίλον. Τζι οι φίλοι μου θέλω ναν' περήφανοι. Για να ινώθω περήφανος άμα είμαι μαζί τους.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τωρά εν ινώθεις ρε φίλε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Έλα μεν το παίρνεις κατάκαρδα. Εν που σ' αγαπώ τζιατι λαλώ σου τα. Λοιπόν όπως είπαμεν. Συνέχισε να ξητάς τα χαρκιά τζιατι να απειλάς.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κρατείς κανέναν εικοσάλιρον γιατί είμαι στεγνός;

ΠΙΕΤΡΗΣ Έλα ένα δεκάλιον για να περάσουμεν τζι οι δκυο.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Θενκ γιου.
ΠΙΕΤΡΗΣ Λοιπόν καληνύχτα.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Καληνύχτα.
ΠΙΕΤΡΗΣ Τζιαι κοίτα, παιξε το σαν το παιζεις.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δηλαδή;
ΠΙΕΤΡΗΣ Κάμνε πως εν με ξέρεις. Τωρά εγνωριστήκαμεν.

ΕΙΚΟΝΑ 7

(Ο Πετρής κάθεται. Η Σβέτα στέκει από πάνω του).

- ΣΒΕΤΑ Γιου γουώντ ακόψψ;
ΠΙΕΤΡΗΣ Έν έχουμεν ώρα για καφέ. Κάτσε να λοαρκαστούμεν. Σιτ,
σιτ. Εφύαν ούλοι; Νόου μπότυ χίαρ;
ΣΒΕΤΑ Ντα.
ΠΙΕΤΡΗΣ Γιου χαβ μάνι;
ΣΒΕΤΑ Ντα.
ΠΙΕΤΡΗΣ Πουν' τα;
- (Του δίνει τα λεφτά. Ο Πετρής τα μετρά, ενώ μιλούν).
ΣΒΕΤΑ Θάουζαντ.
ΠΙΕΤΡΗΣ Γιατί σιήλιες; Έπεφα κοσιδκυό πελάτες τουν' την εβτομά-
δαν. Ττουέντυ ττου υκάστομερς. Φίφτυ ππάουντς ίτσ.
Σιήλιες εκατόν. Θάουζαντ εντ χάντρετ.
ΣΒΕΤΑ Ξότεψα εκατό.
ΠΙΕΤΡΗΣ Οκκέϋ, λεφτά δικά σου ό,τι θέλεις κάμνεις τα. Δικαιούσαι
άλλες εκατόν είκοσι. Ττέϊκ δεμ.
ΣΒΕΤΑ Λίκα λεφτά.
ΠΙΕΤΡΗΣ Έτσι εσυμφωνήσαμεν. Δέκα λίρες για κάθεν πελάτην. Όσα
πκιάννεις εσύ πκιάννω τζι εγώ. Πκιάννει είκοσι ο μάστρος
σου τζιαι δέκα ο αστυνομικός.
ΣΒΕΤΑ Πολλά λεφτά μάστρο και αστυνομικό.
ΠΙΕΤΡΗΣ Άϊ νόου. Αλλά χωρίς τους εν κάμνουμεν τίποτε. Γουΐ νιντ
δεμ.
ΣΒΕΤΑ Να μιλήσω μάστρο μου;
ΠΙΕΤΡΗΣ Αν κάμεις έτσι δουλειάν θα σου σπάσω τα μούτρα σου. Άϊ
τολτ γιου, σπικ νόου μπότυ. Χοτέβερ γιου ντου, γουΐ νόου
όνλυ. Μι εντ γιου. Οκκέϋ;
ΣΒΕΤΑ Πολύ λίκα λεφτά.
ΠΙΕΤΡΗΣ Κοίτα, εσκέφτηκα κάτι. Αν τα καταφέρουμεν θα σαστού-
μεν τζι οι δκυο. Πλέντυ μάνι. Μίλλιον.
ΣΒΕΤΑ Χοτ.
ΠΙΕΤΡΗΣ Ο γέρος, δε ολντ μαν βερυ φιτς, πολλά λεφτά. Κόλλα του.

- ΣΒΕΤΑ Κόλλα του;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να τον παντρευτείς. Γιου μέρρου χιμ.
- ΣΒΕΤΑ Άϋ μέρρου χιμ! Χη μέρρου μι;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θα τον καταφέρουμεν.
- ΣΒΕΤΑ Χάου.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τον τρόπον θα τον εύρουμεν. Τοντ γουόρρου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ (Έρχεται απ' έξω). Αρέσκει μου να σας θωράκι να κάθεστε σαν τα φιλικουτούνια.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Καλώς τον φίλο μας. Κάτσε. Τι θα πκεις;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έναν μέτριο.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ένα μίτιονυ μκόφυ για τον φίλον μας.
- ΣΒΕΤΑ Οκκέν. (Φεύγει).
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αδκιασερός;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Καθήκον. Περιπολία.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Έχομεν κατάρα να μεν ησυχάσουμεν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ (Παύση). Βκάλλεις καμπόσα που πάνω της;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δεν εκατάλαβα.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Που τη Ρωσσίδα λαλώ, είντα κκιάριν έσιεις;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ήντα κκιάριν θέλεις να χω;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εεεε καλάν τώρα...
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να μεν χαρώ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κάμνεις για την ψυσιή σου;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Απλώς εξυπηρετώ τους φίλους μου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα φίλους τζι είντα εξυπηρέτηση;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κάμνεις μου ανάκρισιν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Όϋ, απλώς επειδή είμαι τζι εγιώ φίλος σου είπα, αν ημπορείς, να με εξυπηρετήσεις τζι εμέναν;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πε μου, χάννεις; Είντα εξυπηρέτησιν να σου κάμω;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μεταξύ μας. Εν θα το πούμεν κανενού.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Άτε ρε αντινάχτου. Δεν ημπορείτε να δείτε μιαν ξένην κοπέλαν να δουλεύκει τίμια. Ο νους σας στο πονηρόν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζι είντα εξυπηρέτησιν προσφέρεις στους φίλους σου;

- ΠΙΕΤΡΗΣ Καλοκρατώ κάποιους σαν τζι εσέναν, για να μεν την καταγγείλετε να την δκιώξουν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μόνον τούτον;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Στη μνήμην της μακαρίτισσας της μάνας μου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ρε Πετρόγητη.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ξέρεις είντα κοπέλα εν τούτη!
- ΣΒΕΤΑ Γιούναρ ςκόοφυ σερ.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Λοιπόν, εμένα να μου επιτρέψετε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εεεε ότι ρε φίλε. Τωρά που ήρτα εγώ να φύεις εσύ;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Μα έχουμεν τζιαι δουλειές φίλε μου. Μπάϊ μπάϊ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Στο καλόν. Κάτσε δεσποσύνη. Σιτ. Γιου βέρου κουτ γκερλ.
- ΣΒΕΤΑ Θενκ γιου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ετσι λαλεί ο φίλος μας, ο Θεός τζι η ψυσιή του. Πε μου καλοκρατούν σε δαμαί; Ταΐζουν σε, ποτίζουν σε, οξά εκμεταλλεύονται σε τζι αφήννουν σε νηστιτζιήν τζιαι λυερήν ρα;
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να πάμεν καμιάν νύχτα μαζίν, ττουκέδερ, να φάμεν, να πκιούμεν, να κάμουμεν τα ωραία μας τζιαι να μ' αθθυμάσαι ώσπου ζιεις. Κοίταξε, σε στεκκούν, απόμερον, ωραίον, μπιούτιφουλ. Χαλλουμούν πασ' στα κάρβουνα, αναρούν του ταλαρκού, γιασουρτού στραντζιστόν, ελιούναν οφτήν, μανιταρούν, καπταρούν, καραολούν. (Ρουφά). φφφφφ φφφφφφ... Είσαι μέσα;
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Γιου εντ μι, χάππι τουκέδερ άουτ.

ΕΙΚΟΝΑ 8

(Ο γέρος παιζει. Ο Γιάννης, ο Πετρής και η Σβέτα καθονται και πίνουν).

- ΓΕΡΟΣ (Από την θέσιν του). Σαν να μεν θωρώ κίνηση ότι κοπέλια σήμερα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν γλήσια ακόμα γέρο.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Παιξε φίλε, πέρκι λουρίσουν κατά δα.
- ΓΕΡΟΣ Εν άδικα που παιξω χαρώ σας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έτσι που τον θωρείς φερμάρει τον πελάτην, όπως ο κάττος τον ποντικόν. Όσον κλειστά εν τ' αφτιά του τόσον ανοιχτά εν τ' αμμάδκια του. Ψύλλος να πετάσει εν του φεύγει.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Παιξε φίλε, παιξε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θέλεις να κάμει την τζιεφαλή μας καζάνι;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Άφησ' τον να παιξει. Παιξε φίλε, κάμε το κκέφι σου.
- ΓΕΡΟΣ Αν θέλει τζιατι το μωρόν να σας παιξω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όυ ρεεε. Ακούεις τζιατι τον καβλάντην που τον έσιει ο Θεός.
- ΓΕΡΟΣ Είσαι καλά πουρέκκα μου; Σαν να σε θωρώ νάκκον σικιοτισμένη σήμερα. Σαν να 'σαι λλίον ππεσμένη.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Επαθε σαν το όργανο σου με το συμπάθκιο.
- ΓΕΡΟΣ Εθύμωσε σου κανένας να τον ισκοτώσω; Είντα σας έκαμε ότι τούτον το φεγγάριν τζιατι μαραζώννετε το; Εν φεγγάρι ότι τούτον. Εν δυνατόν να σου φταίξει το φεγγάρι; Γέλα μάνα μου, γέλα μου. (Τραγουδά). Γέλα μουνου μωρό μου χαμογέλα μουνουν. Θέλεις να σου το παιξω τζιατι πάνω στο πιδκιάβλιν; (Ετοιμάζεται να παιξει).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σκέφτεσαι ό,τι σκέφτουμαι;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ξέρω είνταν που σκέφτεσαι!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λαλείς να βραμεν τον άνθρωπο μας;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Για είντα δουλειά;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Για τον γαμπρό μου λαλούσαμεν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Οι σιόρ.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί το αποκλείεις;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ένεν δυνατόν. Εν δύσκολη περίπτωση.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έν έτοιμος λαλώ.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αποκλείεται.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ θα προσπαθήσω.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θα χάσεις το χρόνο σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άτε λεβέντη μου, είνταν που καρτεράζ. Παιξε το γέρημο σου.
- ΓΕΡΟΣ Να το παιξω καλόooo. Να του το παιξω του μωρού μου.
Να του το παιξω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που να παιξει το πόϊ σου τζιαι το σιέρι σου.
- ΓΕΡΟΣ Είπες τίποτε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Παιξε το λαλώ, παιξε το. (Αρχίζει να παιξει).

ΕΙΚΟΝΑ 9

(Ακούεται το τραγούδι «Τέλι Τέλι Τέλι». Η Σβέτα καθώς συγνωίζει κουνιέται προκλητικά. Ερχεται ο αστυνομικός).

ΣΒΕΤΑ	(Σιγοτραγουδά). Τέλι τέλι τέλι.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Μόρνιγκ.
ΣΒΕΤΑ	Μόρνιγκ.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Χάου αρ γιου.
ΣΒΕΤΑ	Βέρου γουέλ.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Εντάξει γι' απόψε, όπως εσυμφωνήσαμεν;
ΣΒΕΤΑ	Σόρρου;
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Ττου νάϊτ οκκέν;
ΣΒΕΤΑ	Οκκέν. Πού να πάει;
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Τοντ γουόρρου. Τζει πον να πάμεν εν μας θωρεί ψυσιή.
ΣΒΕΤΑ	Νιέ πανιμάγιου.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Τοντ γουόρρου λαλώ.
ΣΒΕΤΑ	Φοάται Πετρή.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Ούτε Πετρής μας θωρεί, ούτε Γιαννής. Νόου μπότυ σι γιου.
ΣΒΕΤΑ	Οκκέν.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Λοιπόν. Μπάι μπάι. Μέμπα τζιατι νεφάνει κανένας πελάς.
ΣΒΕΤΑ	Μπάι μπάι (Δυναμώνει το τραγούδι. Αρχίζει να κουνιέται και να τραγουδά). Τέλι τέλι τέλι.
ΑΝΤΡΕΑΣ	(Βγαίνει. Την αγκαλιάζει από πίσω). Τέλει, τέλει;
ΣΒΕΤΑ	Ντεν τέλει.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Αφού λαλεί τέλει.
ΣΒΕΤΑ	Τραούτι τέλει. Εμένα εν τέλει.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Τέλει εμένα.
ΣΒΕΤΑ	Τι να κάμει!
ΑΝΤΡΕΑΣ	Να δώκει.
ΣΒΕΤΑ	No νο νο νο νο νο.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Κκάμον.
ΣΒΕΤΑ	Πλίζσσες.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Κκάμον μπέϊμπι.

- ΣΒΕΤΑ Αααα..., να πει παπά να τυμώσει. (Φεύγει θυμωμένα).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ύστερα λαλούν πως φταίει ο φονιάς. (Τραγουδά). Μιιιιιι εεεεεεε οοοοοοοο μαααααα εεεεεεεεεεε ει ιιιιιιιιιι οοοοοοοο ουουουουουουου. Κάρρο μίο πεν...κτρέτι μίαλ μεν...σεντσα ντι τε..ιλ ντούο φετίλ.
- ΝΙΚΟΥ (Βγαίνει από μέσα). Μα είσαι συ που τραουδάς;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έχω εκπομπήν σε λλίον τζιαι καταλαβαίννεις.
- ΝΙΚΟΥ Είντα εκπομπήν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Την εκπομπήν μου στο ράδιον.
- ΝΙΚΟΥ Αααα, μάλιστα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είπα να κάμω λλίην τοποθέτησιν φωνής.
- ΝΙΚΟΥ Προς στιγμήν ενόμισα πως εν ο Φραγκούλλης που τραουδά.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Προιος εν τούτος;
- ΝΙΚΟΥ Τζείνος που τραουδά με τον Νταλάραν τζιαι τη Γλυκερίαν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τζιαι πού εβρέθηκεν δαμαί;
- ΝΙΚΟΥ Εννοώ που το ράδιον.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ωωωω θενκ για το κοπλιμέντο.
- ΝΙΚΟΥ Εν πολλά δυνατή η φωνή σου.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ντα δαμαί περιορίζω την. Πού να μ' ακούσεις σ' αννοιχτό χώρο!
- ΝΙΚΟΥ Σαν τι χώρο;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κανένα δάσος, καμιάν λαξιάν, καμιάν ποταμοδκιάβασιν. Τζιαι ναν' τζιαι νύχτα.
- ΝΙΚΟΥ Γιατί νύχτα;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Μεσ' στην ησυχίαν της νύχτας η φωνή παίρνει άλλην διάστασιν.
- ΝΙΚΟΥ Λαλείς για τη Διάστασιν τη χορωδίαν!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όϋ όϋ, να πάμεν καμιάν νύχτα να δεις.
- ΝΙΚΟΥ Μα πού να πάμεν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όπου θέλεις. Στο Τρόοδος, την Μαδαρήν, την Παπούτσαν τζιαι να δεις έντασιν!
- ΝΙΚΟΥ Μα να φκούμεν την Παπούτσαν για το τραούδιν;

- ANTPEAS Μεινίσκουμεν πκιο κάτω πον' η Αψιού.
- NIKOY Σαν να μεν μου τα λαλείς καλά όε Αντρίκο.
- ANTPEAS (Παύση). Πε μου, ξέρεις το ότι εν πολλά όμορφα τα μαλλούδκια σου!
- NIKOY Αρέσκουν σου;
- ANTPEAS Τα χρώματα τους.
- NIKOY Πκοιον μου πάει περίτου;
- ANTPEAS Το κότσιην διά έτσι έναν φως στο πρόσωπό σου, στ' αμμάδκια σου. Εν ιξέρω πώς να το περιγράψω.
- NIKOY Τίποτε άλλο;
- ANTPEAS Τα νυχούδκια σου.
- NIKOY Ένεν όμορφα; Θώρε τα. Πκοιο χρώμαν εν το καλλίτερον;
- ANTPEAS Τώρα να τα δω που κοντά. (Της πιάνει τα χέρια). Αρέσκει μου τούτον το μικροδάκτυλον το πρασινούν, το μεσαίον το μπλετούν τζιατι το παράμεσον το τζιτρινούν.
- NIKOY Μεν μου ντζίζεις τζι ανατρισιάζω.
- ANTPEAS Ανατρισιάζεις!
- NIKOY Θώρε την τρίχα μου, εγίνην σαν τη σπόνταν.
- ANTPEAS Εμέναν να δεις.
- NIKOY Πουν' την;
- ANTPEAS Έσιει κανένα μέσα;
- NIKOY Όϋ.
- ANTPEAS Πάμεν;
- NIKOY Μα .νταν πον να κάμουμεν;
- ANTPEAS Να δούμεν πκοια χρώματα σου πάσιν.
- NIKOY Αν έρτει κανένας είνταν πον να πούμεν;
- ANTPEAS Να πούμεν ότι σου κάμνω μαθήματα φωνητικής. (Την παίρνει από το χέρι και την τραβά μέσα, ενώ τραγουδά ένα ξένο τραγούδι που συνεχίζεται από τα μεγάφωνα).

Β' ΠΡΑΞΗ

ΕΙΚΟΝΑ 1

(Βράδυ. Λίγο προτού κλείσουν. Ακούεται ένα ανατολίτικο τραγούδι.
Είναι όλοι στη σκηνή. Η Σβέτα χορεύει πολύ προκλητικά. Οι άντρες
βαράνε παλαμάκια επενφημώντας).

- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Ρε μέμπα τζι εκάμετε λάθος;
ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα λάθος ζε γείτο;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Μέμπα τζι εν Αραπίνα αντί Ρωσίδα;
ΓΙΑΝΝΗΣ Δε το πρόσωπον της το καφουράτον τζιαι θα καταλάβεις.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Θωρώ τον χορόν της.
ΓΙΑΝΝΗΣ Είναι το Μπολσόϊν που οκούνεις.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Αν πάω κοντά της εν να μάθω τζι εγιώ;
ΠΙΠΙΝΟΥ Θα σε μαθήσω σαν την όγυιθαν, αν σε πκιάσω στα σιέρκα
μου. (Γέλια).
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εεεε, καλά ζε γεναίκα. Είμαι τζι εγιώ πλάσμαν. Τ'
αιμάδκια θωρούν, η ψυσιή τραβά.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Οι σσιύλλοι να σε τραβούν. (Γέλια).
ΝΙΚΟΥ Εγώ χορεύω καλλίττερα που λλόου της.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εεεε όϋ τζια καλλίττερα.
ΠΙΠΙΝΟΥ Δέκα φορές καλλίττερα..
ΠΙΕΤΡΗΣ Να δούμεν για να πούμεν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Άτε να δούμεν, αχτύπα ένα γυρόν.
ΝΙΚΟΥ Να χορέψω παπά;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Πηκοιος σε κρατεί πεζούνα μου... (Χορεύονταν και οι δύο).
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κυρίες, κύριοι, άτε σας παρακαλώ. Ερέξαν τα μεσάνυχτα.
ΠΙΕΤΡΗΣ Εντάξει κύριε.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Θα καταγγείλουν οι γειτόνοι.
ΑΝΤΡΕΑΣ Τώρα που άναψεν το κιέφιν;
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τι να σας κάμω;
ΠΙΕΤΡΗΣ Άτε γιε μου, αφού το διατάσσει ο νόμος.
ΠΙΠΙΝΟΥ Άτε μάνα μου κανεί. Να μεν φέρνουμεν τον άδρωπο σε
δύσκολη θέση.

ΝΙΚΟΥ	Όυιιι.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ	Άτε πέρτικα μου, πάμεν να τα συνάξουμεν τζιαι να πάμεν έσσω μας.
ΝΙΚΟΥ	Αλλό λλίον.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ	Άτε αφεντικόν, εν ώρα να σκολάσουμεν;
ΓΕΡΟΣ	Εγιώ είμαι έτοιμος χαρώ σε.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Άτε, άτε. Λοιπόν, φεύκω κύριοι τζι οϊ ν' αντακώσετε που την αρκήν.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Είμαστιν νομοταγείς πολίτες κύριε.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Σούππερ νομοταγείς.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Για το καλό σας κύριοι. Λοιπόν καληνύχτα.
ΟΛΟΙ	Καληνύχτα.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ	Άτε τζι εσύ γιόκκα μου, πήαιννε στο καλό.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Εσύ εν να κάτσεις να ξενυχτήσεις;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Πήαιννε τζι έρκουμαι.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Καλάααα. (Φεύγει).
ΓΙΑΝΝΗΣ	Κάτι με έθελες;
ΠΙΕΤΡΗΣ	Εσκέφτηκες τίποτε;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Για πκοιον θέμα;
ΠΙΕΤΡΗΣ	Ανησυχεί η Σβέτα πως θα την απελάσουν.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Αφού είπα σου.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Μα για πκοιον;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Για τον γέρον.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Παραίτα σιόρ.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εν καλή περίπτωση. Σκέφτου να δεις.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Τι να σκεφτώ;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Δεν έχουμε φον να την αγκαστρώσει τζιαι να κόψει που την δουλειάν.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Της κοπέλλας εμίλησες της;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εμίλησα της.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Είντα που λαλεί; Είντα λαλείς δεσποσύνη;
ΣΒΕΤΑ	Ίτσ ουκέν.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Φοάται νάκκον αλλά εκατάφερα την.

- ΠΙΕΤΡΗΣ Ξέρω τζι εγιώ, τι να σου πω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τωρά εν ευκαιρία πο 'κοψε μόνος του. (Στη Σβέτα). Έσιε νάκκον τον νουν σου μέμπα τζια βκει κανένας.
- ΣΒΕΤΑ Σόρρου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λάμνε σσώπορτα τζι άμα σου φωνάξω νέφανε.
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιουν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Γκόου μπιζάϊντ δε ντόαρ εντ γουέϊτ.
- ΣΒΕΤΑ Οκκέϋ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γέροοοοο, γέροοοοοο..., έλα να πούμεν καμιάν κουβένταν.
Πόσην ώραν πασ' στην τσαέραν; Εν εβαρέθηκες;
- ΓΕΡΟΣ Τζι αν κακοφανίσω τους μαστόρους μου τζιαι δκιώξουν με;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσού δουλεύκεις τους καπάλιν. Τούτοι θωρούν σε;
- ΓΕΡΟΣ Εν έχω παράπονον. Φυσικά άλλον πράμαν να 'σιεις τον σύντροφο σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσιει τζαιρόν που σιήρεψες;
- ΓΕΡΟΣ Δεκατρία χρόνια.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ππιιιι, πέρκι να ξίχασες τη φάτσαν του.
- ΓΕΡΟΣ Νιέ πανιμάγιουν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιου φρογκότ ιτς φέϊς λαλώ.
- ΓΕΡΟΣ Χι χι χι αρέσκεις μου που είσαι χωρατταζιής ρε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν αποφάσισες να 'βρεις καμιάν να ζευκαρώσεις, να κουτσοπερνάς, να σε σάζει τζιόλας;
- ΓΕΡΟΣ Τον τζιαιρόν πο 'πρεπεν εν είχαμεν σιηράτες στο χωρού-ΐν μας χαρώ σε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί εχαθήκαν οι ελεύθερες;
- ΓΕΡΟΣ Στην ηλικία μου πού να 'βρεις ελεύθερες;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καμιάν νέα να 'βρεις, να δύναται να σε σάζει.
- ΓΕΡΟΣ Οι νέες εν καλές, μα πουν' τες;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρεις το ότι τούτες ούλλες οι μιτσικουρούνες που κυκλοφορούν πελλανίσκουν πασ' τούτους της ηλικίας μας;
- ΓΕΡΟΣ Μέμπα τζι εν πας το πουντζίν μας που πελλανίσκουν;

- ΓΙΑΝΝΗΣ Όσι, κάμνεις λάθος. Πελλανίσκουν πασ' στην πείραν μας.
- ΓΕΡΟΣ Η πείρα έσιει πέρασιν αααα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Βεβαίως. Με την πείρα σου θα κάτσεις την πυράν της
- ΓΕΡΟΣ Πασ' τούτον συμφωνώ. Άλλον πρόμαν ο άδρωπος ο ψημένος.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Η παδκιά του γερόβουδου που ακούεις.
- ΓΕΡΟΣ Μα εν για ζευκάριν που συντυχάννονται οξά για... χι χι χι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μεν αστειέυκεις. Ααααχ τζιαι να χά την τύχη σου! Η τύχη σου δουλεύκει τζι εσού τζοιμάσαι.
- ΓΕΡΟΣ Είντα θέλεις να πεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μα θαρκέσαι εν τυχαία που σου άννοιξα κουβένταν; Ξέρω μια μιτσιάν τσιμπημένην μιτά σου.
- ΓΕΡΟΣ Τσιμπημένη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πελλαμμένη, φαλλαρισμένη.
- ΓΕΡΟΣ Τζιαι πκοια εν τούτη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κοίταξε, όρκισεν με να μεν πω τίποτε. Οι γεναίτζιες αντρές πουνται ξέρεις.
- ΓΕΡΟΣ Μα εμίλησεν σου ονομαστικά για το άτομο μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ναιαιαι.
- ΓΕΡΟΣ Τζι είνταν που σου είπεν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τα συνηθισμένα.
- ΓΕΡΟΣ Δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άμα σε θωρεί τρέμουν τα πόδκια της, τρέμουν τα σιέρκα της, το αυτόν της, το τούτον της, το τζείνον της. Τρέμει σύγκορμη. Αντερστάντ;
- (Η Σβέτα κάθε τόσο κοιτάζει από την πόρτα).
- ΓΕΡΟΣ Παναϊά μου τρώει με η περιέργεια. Πκοια εν τούτη χαρώ σε;
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Γνέφει στη Σβέτα). Σσσσσ θωρώ την να χρεται.
- ΓΕΡΟΣ Μα πόθθεν έρχεται;

- ΓΙΑΝΝΗΣ Σοσς άλλαξε κουβένταν. Όι όι φίλε μου στο Ελσίνκι εγίνηκεν πολλά καλή δουλειά. Το Ελσίνκι άλλαξεν την πορεία του Κυπριακού. Η Τουρκία εν αναγκασμένη να αλλάξει την πολιτική ποδά τζιαι δα. Άλλιώς εν θα προχωρήσει στην Ευρώπη.
- ΣΒΕΤΑ Χαλλόου, πρίβιετ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ωωωω καλώς τη Σβέταν. Μα ακόμα να σκολάσεις μάνα μου; Για είπα σου να φύεις.
- ΣΒΕΤΑ Αααααχ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τι έσιεις μάνα μου;
- ΣΒΕΤΑ Ααααχ, αααααχ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αχ τζιαι βαχ. Είδες που σου λάλουν. Σκολάννω την τζιαι δεν φεύκει για ναν' δαμαί να σε θωρεί. Να σε απολαμβάννει έστω τζιαι οπτικά.
- ΣΒΕΤΑ Αααααχ.
- ΓΕΡΟΣ Τι έχεις δεσποσύνη και αναστενάζεις;
- ΣΒΕΤΑ Ααααααχ, αααααχ, ααααααχ.
- ΓΕΡΟΣ Ήρέμησε δεσποσύνη. Πε μας το πρόβλημα σου και ίσως μπορέσουμεν να βοηθήσουμεν. Ειμαστιν πλάσματα του κόσμου. Γνωρίζουμεν. Καταλαβαίνουμεν. Γουϊ νόου απάντουτ λαβ.
- ΣΒΕΤΑ Αααααχ, ααααααχ. (Φεύγει).
- ΓΕΡΟΣ Μα είντα δουλειά ένει τζι εστρκώθην τζι έφυεν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν καταλαβαίνεις; Πκιάννει την τρεμουσιόν άμα σου κοντεύκει.
- ΓΕΡΟΣ Παναϊα μου δουλειάν πο 'παθεν η κοπελλούά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εσού είνταν που λαλείς. Άρκεψεν να ταράσσει;
- ΓΕΡΟΣ Εγιώ είντα να πω. Δεν πιστεύκω στ' αιμάδκια μουν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν δυνατόν να θωρείς τζιαι να μεν πιστεύκεις;
- ΓΕΡΟΣ Είντα να κάμουμεν άραγες σουν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ 'Η εν να δώκεις μέσα τζι ανάθθεμαν που να τα πάρει ή εν να τραβηγτείς.

ΓΕΡΟΣ	Φαίνεσται μου εν τα δώκω μέσα τζι ανάθθεμαν που να τα πάρει. Είντα είμαι τίποτε πουλάριν, να όρκεται η τύχη να με βρίσκει τζιαι να την κλωτσώ;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Έτσι σε θέλω. Κοίταξε όμως, απ' ότι καταλαβαίννεις εν τζιαι μπορείς να κυκλοφορείς μαζίν της σε τουν' την κατάστασιν.
ΓΕΡΟΣ	Δηλαδή;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εξευρωπαϊστου νάκκον.
ΓΕΡΟΣ	Είντα να κάμω!
ΓΙΑΝΝΗΣ	Να εξευρωπαϊστείς. Διότι αύριον η κοπελλούά εν να θέλει να πάει σε μια γιορτή, σε ένα παναύριν, στον κατακλυσμόν, στον καρνάβαλον. Γίνεται εσού να 'σαι με τη βράκαν τζιαι τούτη με τα κεντητά τζιαι τες πιπίλλες;
ΓΕΡΟΣ	Δηλαδή, είνταν που θέλεις. Να κεντήσω πιπίλλαν πασ' στην βράκαν, για να ταιριάξουμεν;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Να γενείς Γιουρωπίαν.
ΓΕΡΟΣ	Εντάξει. Θα προσπαθήσω.
TΖΥΠΡΗΣ	(Βγαίνει). Γέροοοο εν θα πάεις να ππέσεις πόψε;
ΓΕΡΟΣ	Καρτερώ να με πάρετε γαμπρέ. Εν να λαμνήσω με τα πόδια;
TΖΥΠΡΗΣ	Λάμνε φύλαξε το όργανον σου τζι εν να φύουμεν. Πε μου, είντα λαλείτε με τα κοπέλια;
ΓΕΡΟΣ	Δικός μας λοαρκασμός.
TΖΥΠΡΗΣ	Έσιετε μυστικά;
ΓΕΡΟΣ	Έχουμεν. (Φεύγει).
TΖΥΠΡΗΣ	Είντα μυστικά έσιετε με τον γέρον.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Λαλούμεν να τον χαρτώσουμεν.
TΖΥΠΡΗΣ	Χα χα χα χα.
ΠΙΕΤΡΗΣ	Εν αλήθεια που σου λαλώ.
TΖΥΠΡΗΣ	Με τη Ρωσσίδαν;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Αγαπά την τζι αγαπά τον. Θέλει την τζιαι θέλει τον.
TΖΥΠΡΗΣ	Χα χα χα χα χα.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Γελά η μαϊμούνα.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Έλα έλα όε φίλε, πε μου εν διαθέσιμη η δεσποσύνη;
ΠΙΕΤΡΗΣ Ρωτάς αν εν διαθέσιμη για χάρτωμαν;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Μεν κάμνεις τον ανήξερον.
ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρεις κανέναν ενδιαφερόμενον;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εξαρτάται που την τταρίφαν.
ΠΙΕΤΡΗΣ Λάμνε όε κουμπάρε στην δουλειά σου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Μπορεί να ενδιαφέρεται ο ίδιος.
ΠΙΕΤΡΗΣ Ενδιαφέρεσαι φίλε μουν;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Βεβαίως ενδιαφέρομαι.
ΠΙΕΤΡΗΣ Είσαι χουβαρτάς;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τζει που πρέπει!
ΓΙΑΝΝΗΣ Πόσο χουβαρτάς;
ΠΙΕΤΡΗΣ Εν αντρέπεσαι όε φίλε. Εν μέρες τούτες ν' αγοράζεις το μαλλίν;
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Είντα να κάμω. Η μάνα μου εν ήταν όμορφη σαν τη δική σας.
ΠΙΕΤΡΗΣ Εεεε τούτη έννεν του ππαρά.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εν των δώρων;
ΠΙΕΤΡΗΣ Ούτε των δώρων.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τζιαι πού το ξέρεις; Είσαι ατζιέντης της;
ΠΙΕΤΡΗΣ Εν ελεύθερη να κάμει ό,τι θέλει. Αν της αρέσεις, αν την καταφέρεις, μπορεί να πάει μαζί σου για το κκέφιν της.
ΓΙΑΝΝΗΣ Για να το λαλεί τζιαι να φουμίζεται που πήν μ' έτσι κόπελλον.
ΠΙΕΤΡΗΣ Δοκίμασε.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εσού εδοτζίμασες;
ΠΙΕΤΡΗΣ Εμέναν εν μ' ενδιαφέρει. Εγώ έχω την περίπτωσιν μου.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Ρε μα θαρκέστε πως είμαι Σουηδός;
ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ μάλλον θα σ' έπαιρνα για Εσκιμών.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εντάξει όε. Μιαν τζι έβκαλα άδειαν, θα δοκιμάσω.

- ΠΙΕΤΡΗΣ Εμείς εν διούμεν έτσι άδειαν φίλε. Άδειαν που λλόου της να βκάλεις.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Θα προσπαθήσω. Να σαι σίουρος. Καληνυχτίζουμεν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να πασ' στο καλόν. Τζι όνειρα γλυκά. Τζιαι πρόσεξε να μεν τα στάξεις πάνω σου.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πε της να πάει μαζίν του. Τζιαι να φροντίσει να βκάλουν καμιάν φωτογραφίαν για να τον έχουμε στο σιέριν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί εν της λαλείς εσύ;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να της πω.

ΕΙΚΟΝΑ 2

(Ο Αντρέας στρώνει τα τραπέζια. Μπαίνει ο αστυνομικός).

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Καλημέρα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Καλημέρα.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ακόμα να ’ρτει η δεσποσύνη;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ακόμα. Εγώ απορώ γιατί την πκιερώννουμεν. Έρχεται όποτε θέλει, φεύκει όποτε θέλει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εφέρετε τα χαρκιά της;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είντα μ' ερωτάς εμέναν. Ρώτα τον τζύρη μου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εν μέσα;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Κάπου επετάχτηκεν.
- (Βγαίνει η Ππινού με την Νικού. Στρώνουν τα τραπέζια).
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Κοίταξε λεβέντη μου. Τελευταία φορά που έρκουμαι τζιατζητώ τα. Έχω τζι εγώ ανώτερους. Εν πρόκειται να διακινδυνεύω τη δουλειά μου, για να καλύπτω τους φίλους μου. Φίλοι φίλοι, αλλά αν με δκιώξουν πκοιος εν να ταΐζει τα κοπελλούδκια μου;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είντα το λαλείς σ' εμέναν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να τα πεις του τζυρού σου, για να τα ’σιει υπόψιν του.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Καρτέρα τον να του τα πεις.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ή θα φέρει τα χαρκιά της ή θα την καταγγείλω να την ιδκιώξουν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ας την ιδκιώξουν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Οκκέν. Ό,τι είχα να πω είπα το. (Φεύγει).
- ΠΠΙΝΟΥ Πάει τωρά μια εβτομάδα. Μέρα με την ημέραν, τη δουλειάν εν τη θωρά καλά.
- ΝΙΚΟΥ Εν η πρώτη φορά που συμβαίνει;
- ΠΠΙΝΟΥ Έτσι κακόν πάνω στη βράσιν του Τουρισμού εν ιξαναθθυμούμαι. Τζι ο εργολάβος, για να συνεχίσει θέλει φιάλια.
- ΝΙΚΟΥ Πάλε φιάλια; Εγιώ το σπίτιν εν το θωρά να προχωρεί.

ΠΠΙΝΟΥ	Είχαμεν τες ελπίδες μας πασ' στον παππού σου, αμμά όπως εγίνηκεν πού να του συντύχουμεν. Συντυχάννεται; Λαλείς να παθεν αρτηριοσκλήρωσιν; Λαλείς να του έστοιψεν; Πάσιν τωρά δεκαπέντε μέρες, μέρα με την ημέραν γίνεται όπως το καρναβάλιν.
ΑΝΤΡΕΑΣ	Αν θέλετε καμιάν βοήθειαν πέτε μου.
ΠΠΙΝΟΥ	Είντα βοήθειαν;
ΑΝΤΡΕΑΣ	Να τον πάρουμεν σε κανέναν γιατρόν. Έχω άθρωπον δικόν μου.
ΓΙΑΝΝΗΣ	(Ερχεται απ' έξω). Εεεεε δεν έσιεις δουλειά να κάμνεις;
ΑΝΤΡΕΑΣ	Θα βκάλλουμεν άδειαν πκιον να μιλούμεν με τους γειτόνους;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Τζείνοι τα δικά τους τζι εμείς τα δικά μας. Γκετ ίνσαϊτ εντ λουκ άφτερ γιούναρ μπίζινες.
<i>(Ο γέρος βγαίνει από μέσα. Φορά βράκα αλλά και διάφορες μάρκες: παπούτσια νάικ, γυαλιά ρέιπταν, σκουφί λακόστ κτλ. Μένουν για λίγο και τον βλέπουν).</i>	
ΓΕΡΟΣ	Χαλλόουν. Πρόβιτετ.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Όι ζε είντα κόπελλος. Πτου πτου πτου να μεν σ' αιμαδιάσουν.
ΓΕΡΟΣ	Θενκ γιου. Σπασίτα.
ΠΠΙΝΟΥ	Αρέσκει σου έτσι; Ρωτώ σε. Αρέσκει σου; Να σε θωρούν τζιανι να γελούν πασ' στην ράσιην σου; Να σε περιπαίζουν;
ΓΙΑΝΝΗΣ	Πκιοις τον περιπαίζει.
ΠΠΙΝΟΥ	Εσού πρώτος τζιανι καλλίττερος.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Εγιώ να περιπαίξω τον φίλο μου; Τζείνοι που τον περιπαίζουν εν τζείνοι που τον αζουλεύκουν.
ΠΠΙΝΟΥ	Γλήορα να τα βκάλεις ούλλα τζιανι να ντυθείς σαν άδρωπος. Έλα βρα Νικού. Τάνα μου να του τα βκάλουμεν.
ΓΕΡΟΣ	Όπκοια ντζίσει πάνω μου θα την αποκληρώσω.
ΓΙΑΝΝΗΣ	Είντα πάθετε τζι εμείνετε ποτάξαρες; Κόου αχέτ, κόου αχέτ.
ΓΕΡΟΣ	Όπκοια ντζίσει πάνω μου να μεν με λοαρκάζει για δικόν της.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Λεβέντη μου. Ασίκη μου. Καραπουζουκλή μου. Καμικάζι μου. Κκάουμποϊ μου.
- ΤΖΥΠΗΣ (Στην πόρτα. Τρίβει ένα σμιλί να καθαρίσει). Έλα στον Θεόν γέρο, εν το καταλαβαίννεις ότι σε περιπαίζει;
- ΓΕΡΟΣ Μα ο Γιαννής! Ο Γιαννής εν ο καλλίττερος μου φίλος.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Φύλε μου αγαπημένε. Πε μου, μυρωδκιές έβαλες;
- ΓΕΡΟΣ Ντα. Οφ κορς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έλα να σε μυριστώ να δω αν σου πάσιν. Ωωωωωχχχ, Παναγία μου, είντα κολώνια εν τούτη.
- ΓΕΡΟΣ Πάκο ραπάνι.
- ΤΖΥΠΗΣ Εν ναν' απόσταξη που ρεπανόφυλλον φαίνεται.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Εν κανεί οι ξένοι, περιπαίζεις τον τζι εσού;
- ΤΖΥΠΗΣ 'Η να μυρίσει άδρωπος ή να μεν τον ιξαναδώ στο μαχαζίν μου. (Φεύγει).
- ΓΕΡΟΣ Πρόσεξε καημένε μου να μεν υπλέξεις τον γέρον σε καμιάν πατταλοδουλειάν, γιατί θα σε μπήξω φυλακήν. Θα σε μπήξω φυλακήν.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζείνοι πο 'μπηξες ακόμα να βκούσιν.
(Ο Αντρέας βγαίνει από μέσα).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πολλά ωραία η φορεσιά σου θκειέ Παυλή. Ενέωσες κατά σαράντα χρόνια.
- ΓΕΡΟΣ Μερσί μποκού.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πού ράφκεσαι;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Στον Βερσάτοιε.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ως τζι εσού ρε, κοτζιάμου κοπέλλιν, εν αντρέπεσαι;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Λέω τζείνον που πιστεύω. Εγώ τον θκειον μου τον Παυλήν εκτιμώ τον πολλά. Πάρα πολλά. Εν είμαστιν φίλοι θκειε Παυλή;
- ΓΕΡΟΣ Σιούαρ. Αμοιβαία τα αιστήματα. Ατε, κάμετε μου έναν καφέν τζιατι γιάλι άλι λαλώ ν' αντακώσω δουλειάν.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Τζι αν αντακώσεις τζι αν μεν αντακώσεις, το ίδιον κάμνει. Μόνος σου το παίζεις μόνος σου τ' ακούεις πκιον.
- ΓΕΡΟΣ Εν να μου κάμεις ένα καφέν τζιατι να βρίξεις!
- ΔΕΣΠΟΙΝΑ Ρέξε βρα Νικού κάμε του τον. (Φεύγουν).

- ΑΝΤΡΕΑΣ Ήρτεν ο αστυνομικός πάλε τζι εξήταν τα χαροιά της Σβέτας. Γιατί εν την δικιώχνεις να ησυχάσουμεν; Είνταν που κάμνει δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αμα τη θέλουμεν εν' εις το πόστον της.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εφέραμεν την πως θα πάει καλλίττερα η δουλειά, μα πάει σιειρόττερα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν αρκή ακόμα. Σιγά σιγά ώσπου να προσαρμοστεί.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Νομίζω περιπαίζει μας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κατά τον μισθό της εν τζι η δουλειά της.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εγώ σαν να μεν τη θωρώ καλά.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν έσιεις δίκαιον. Είναι κοπέλα με φιλότιμον.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Με φιλότιμον!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Βεβαίως. Τίμια κοπέλα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τίμια κοπέλα!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αμφιβάλλεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τζιαι με τον αστυνομικόν τι θα κάμουμεν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κάτι θα σκεφτούμεν. Άτε, πέρασε μέσα ν' αρκέψουμεν δουλειάν τζιαι μεν ανησυχείς.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρω πως ένεν κατάλληλη η ώρα αλλά θέλω να σου μιλήσω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άλλην ώραν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πρόκειται για σοβαρό θέμα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έμπλεξες με ναρκωτικά, με τέθκοιες καταστάσεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όι οι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τότε μπορεί να περιμένει.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εν να μ' αφήσεις να σου μιλήσω;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Λάλε να τελειώνουμεν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ (Παύση). Εδημιούργησα μια σχέση.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα σχέση;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εν καταλαβαίννεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Παύση). Με θηλυκόν ή με αρσενικόν;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είνταν τούτες οι πελλάρες που λαλείς;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Διότι γιόκκα μου αρκέψαν να μπαίνουν άσσιημες ιδέες.

- ΑΝΤΡΕΑΣ Από πού ώς πού;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που τη συμπεριφορά σου γιόκκα μου.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν νομίζω η συμπεριφορά μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρέσσουν που δαμαί τόσες τουρίστριες, τόσες πουρέκκες,
τόσες σιόνες τζιαι δεν είδα μια φοράν το μμάτι σου να παί-
ξει. Δεν είδα το ζουθούνι σου ν' αννοίξει. Αφησ' το άλλον.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πικοιν άλλον;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν σε είδα μια νύχταν που σκολλάνουμεν να πάεις σ' έναν
καπαρέ. Να κάμεις αγκαζιέ μια Ρουμάναν, μια Ρωσσίδα,
μιαν Πολωνέζαν, έστω τζιαι μια Φιλιππινέζαν. Σαν
κάμνουν οι νέοι οι καθώς πρέπει, οι νόρμαλ.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εγώ έχω άλλα ενδιαφέροντα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ααααχ, αααχ, αααχ, έπρεπε ότι να χά τα νιάτα σου τζιαι το
παρουσιαστικό σου. Τωρά που γίνηκεν η θάλασσα γιαούρ-
τιν, εμείς δεν έχουμεν κουτάλιν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Καλαμάκιν έσιεις;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Όι να με περιπαίζεις!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Εσύ περιπαίζεις με.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι πκοια εν τούτη ότι καττίν καμμούμενον, που κατάφε-
ρε ν' αννοίξει τα στραβά σου; Εν συντυχάννεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Δική μας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κυπραία;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καθαρόαιμη.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν έσιει λλίην διασταύρωστιν Ρώσσικην..., Πολωνέζικην;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Όι ότι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κρίμα στους κόπους μου τζιαι στα έξοδα μου. Εν καμιά
γνωστή μας;
- (Ερχονται οι Πετρής, αστυνομικός και Σβέτα).
- ΠΕΤΡΗΣ Καλημέρα σας κύριοι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πού εβρεθήκετε πρωίν πρωίν αντάμα;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ο κόσμος εν μιτσής φίλε μου.

(Ο Αντρέας φεύγει).

- ΓΙΑΝΝΗΣ Ευκαιρία τωρά κοπέλλια να λύσουμεν το πρόβλημα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είντα πρόβλημα;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Της άδειας της κοπέλας.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Μα ακόμα να λυθεί το πρόβλημα;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ακόμα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δεν ηύρες ακόμα τα χαροιά της φίλε μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρωτάτε την ίδιαν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είσαι ο εργοδότης της κύριε. Ο κατά νόμον υπεύθυνος.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Φίλε μου Πέτρο, τι γίνεται;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τι θέλεις να γινεί;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ξέρω τζι εγώ; Γιατί εν μιλάς;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ξέρω την κοπέλλαν κύριε. Πρόκειται για καθαρήν υπόθεσιν κύριε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Καθαρή, ζουρωμένη, ο νόμος εν νόμος κύριοι.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εντάξει κύριε, δώσε λλίνη παράτασιν, ώσπου να βρεθεί μια λύση.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μα θαρκέστε είμαι διαιτητής κύριε τζι εννά δώκω παράτασιν;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κάμε το τζι εν θα μείνει πάνω μας.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εν εκατάλαβα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τούτες οι δουλειές έχουν τζιατι τα τυχερά τους ξέρεις.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Προσπαθείς να με δωροδοκήσεις κύριε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Όι φίλε μου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πρώτα πρώτα δεν είμαι φίλος σου.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εντάξει κύριε. Συγνώμη.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τι εννοείς τυχερά κύριε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εεεε κούταξε, νέον παιδίν είσαι, ωραίον παιδίν είσαι, πού ξέρεις μπορεί να σε ερωτευτεί.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρε Πετρόη, σε παρακαλώ, με τον εξάπτεις.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αποκλείεις το φίλε μου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εντάξει κύριε. Θα δούμεν τι θα κάμουμεν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αν γίνεται η δουλειά μας δηλαδή, τι έχουμεν να χάσουμεν;

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αν εκατάλαβα καλά, προσπαθείς να μου την πλασάρεις για να παραβλέψω.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δεν είμαι πλασιέ για να σου την πλασάρω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σε παρακαλώ φίλε μου, καλλίττερα μεν μιλάς.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ούτε εμπόρευμα έχω, ούτε πλασιέ είμαι.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σε παρακαλώ.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αν είσαι γόης εύρε τα μαζίν της. Δεν αξίζει να παραβλέψεις λλίον για τούτον το μωρόν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρε Πετρόη εν να θυμάσω. Εντάξει κύριε. Πήγαιννε στο καλόν τζιατι θα δούμεν τι θα κάμουμεν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Θα πάω, μα εν η τελευταία φορά. (Φεύγει).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πήγαιννε στο καλό φίλε μου. Στο καλό. Τζιατι πον να ότεις φέρε σε παρακαλώ αλλόναν ττενεκκέν χαλλούμια. Μα πε μου, έχασες τον τέλεια; Έτσι μιλάς στην αστυνομία;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Άφησ' τον τον ρουφκιάνον. Έπλησεν μας τα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να μεν του ξαναμιλήσεις. Σε παρακαλώ να μεν του ξαναμιλήσεις.
- ΠΙΕΤΡΗΣ (Παύση). Έκαμες τίποτε με την περίπτωσιν του γέρου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρίφκω του κάτι σπόντες.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πώς αντιδρά;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Χασκογελά.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Μίλα του σοβαρά να σε υπολογίζει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι αν πει τίποτε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Δεν αξίζει τον κόπον να πάρουμεν λλίον ρίσκο;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να βάλουμεν τη Σβέτα να του μιλήσει;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θωρείς τα Ελληνικά της δκνο ένει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εν να λύσουν τίποτε το Κυπριακόν; Άμα τρυφτεί νάκκον πάνω του θα συνεννοηθούσιν.
- (Ο γέρος αρχίζει να παίζει ένα ξένο τραγούδι. Μπορεί να είναι το «τσικιτίτα» των Άμπα).
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σβέτα γκόσου ίνσαϊτ. (Στον γέρον). Μπράβο, είδες τι να παίζεις! Άτε, τζιατι του χρόνου με το καλό στη Γιουροβίζιον.
- ΓΕΡΟΣ Σπασίπα.

- ΠΙΑΝΗΣ Έσιε νάκκον την έννοιαν.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Οκκέϋ.
 ΠΙΑΝΗΣ Τι κάμνουν οι γεναίτζιες σου;
 ΓΕΡΟΣ Τυλίουν κλέφτικον.
 ΠΙΑΝΗΣ Εεεεχ, να μας λείψουν οι γεναίτζιες, δεν κάμνουμεν παδιάν.
 ΓΕΡΟΣ Δεν εδείχτηκεν του πλασμάτου να ζιει μόνον του.
 ΠΙΑΝΗΣ Εσού να το δεις. Εγιώ καλά την έχω. Με τη γεναικούα μου περνώ μιαν ομορχιάν.
 ΓΕΡΟΣ Ααααχ η γεναίκα η ευλογημένη!
 ΠΙΑΝΗΣ Μεγάλη υπόθεση η γεναίκα. Και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν.
 ΓΕΡΟΣ Έτσι τα 'δειξεν η φύση.
 ΠΙΑΝΗΣ Άλλον το φυσικόν τζι αλλον το παρά φύσιν.
 ΓΕΡΟΣ Βεβαιώς.
 ΠΙΑΝΗΣ Να ξεροσαλιάζεις με τη μιαν τζιαι με την άλλην, να αμαρτάννεις με τη μιαν τζιαι με την άλλην τζιαι να πάεις εις την κόλασιν να χογλάς μεσ' στην πίσσαν.
 ΓΕΡΟΣ Μεν μου τ' αθθυμίσεις να χαρείς.
 ΠΙΑΝΗΣ Άφησ' το άλλον.
 ΓΕΡΟΣ Πκοιον άλλον;
 ΠΙΑΝΗΣ Τούτες οι γέροημες οι αρρώσκιες που κυκλοφορούν. Όϋ μάνα μουν, γεναίκα δική σου, σίουρη. Όποτε σου έρτει, μέσα τζι άφοα. (Στον Πετρή). Ένεν καλά που λαλώ ρε φίλε;
 ΠΙΕΤΡΗΣ Οφ ακορδ. Σιούαρλι.
 ΠΙΑΝΗΣ Ακούεις, συμφωνεί τζι ο φίλος μας.
 ΓΕΡΟΣ Εεεεχ. Έσιει σαν το σίουρον!
 ΠΙΑΝΗΣ Εεε είνταν που λαλείς, ένεν τζαιρός σου;
 ΓΕΡΟΣ Είντα τζιαιρός μου;
 ΠΙΑΝΗΣ Να νοικοτζυρευτείς.
 ΓΕΡΟΣ Μα σ' τουν' την ηλικίαν!
 ΠΙΑΝΗΣ Να μεν έσιεις ανάγκην κανέναν.
 ΓΕΡΟΣ Μα οι δικοί μου, ο κόσμος είνταν πον να πουν;

ΓΙΑΝΝΗΣ Ρε η καρκιά σου είνταν που λαλεί;
ΓΕΡΟΣ Η καρκιά μου φακκά τζιάνουμου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Άμα φακκά η καρκιά σου γκόσυ αχέτ τζιαι μεν υπολογίζεις
τον κόσμον.
ΓΕΡΟΣ Άμα βρεθεί η κατάλληλη! Χι χι χι χι.
ΓΙΑΝΝΗΣ Γιατί θέλεις πτιο κατάλληλην που τη δική μας;
ΓΕΡΟΣ Πκοιαν δική μας;
ΓΙΑΝΝΗΣ Τη δική μας, τη Σβέτα.
ΓΕΡΟΣ Εννοείς τη δική μας τη Σβετούδαν τούτην δαμαί;
ΓΙΑΝΝΗΣ Εεεε τη Σβετούδαν βέβαια.
ΓΕΡΟΣ Συγνώμη δηλαδή, θέλεις να πεις ότι πάει για σοβαρό
σκοπό;
ΓΕΡΟΣ Κύριε ελέησον κύριε ελέησον, δεν σου είπα ότι φιλούν ότι
εν σοβαρά τσιμπημένη μαζί σου;
ΓΕΡΟΣ Σοβαρά!
ΓΙΑΝΝΗΣ Εεε σοβαρά βέβαια.
ΓΕΡΟΣ Διότι εγώ εθάρρυνα ότι ενδιαφέρετουν μόνο για σεξ.
ΓΙΑΝΝΗΣ (Παύση. Τον κοιτάζει). Ντροπή σου. Πκοια ενόμισες ότε
κύριε πως εν η κοπελλούα; Καμιά του δρόμου; Δεν θωρείς
είντα λοής την έχουμεν δαμαί; Για να πάει να κατουρήσει
βκάλλει άδειαν. Τζιαι να ότεις εσύ να τη διαφθείρεις!
ΓΕΡΟΣ Συγνώμην, επαρεξήγησες με.
ΓΙΑΝΝΗΣ Ομολογώ ότι δεν το περιμένα που σέναν.
ΓΕΡΟΣ Συγνώμην.
ΓΙΑΝΝΗΣ Κρίμαν, τζι είχα σε σε εκτίμησιν.
ΓΕΡΟΣ Συγνώμην.
ΓΙΑΝΝΗΣ Θέλεις την κύριε, πεθυμάς την, τραβά την το λουτσίν σου;
Στεφάνιν πρώτα. Τίμια πράματα.
ΓΕΡΟΣ Πε μου σε παρακαλώ, με το θέμα της ηλικίας λέεις να έχου-
μεν κανέναν πρόβλημα;
ΓΙΑΝΝΗΣ (Στον Πετρό). Πε της Σβέτας να ότει. (Στον γέρον). Με
πκοιον να χουμεν πρόβλημα;
ΓΕΡΟΣ Με την εκκλησίαν.

ΠΙΑΝΗΣ	Μα να πάμεν να μπλέξουμεν με τους παπάες! Μακριά τα ρούχα σου.
ΓΕΡΟΣ	Μα έλα που τους έχουμεν ανάγκην!
ΠΙΑΝΗΣ	Πκοιος το είπεν! Να πεταχτούμεν δαμαί στο Δημαρχείον, πέντε λεπτά τζι έξω της πόρτας.
ΓΕΡΟΣ	Εν καλά που λαλείς.
ΠΙΑΝΗΣ	Πε το ναι τζιαι θα μου συγχωρείς. Έλα δεσποσύνη, έλα χαρώ σε. Έλα τζι άννοιξεν η τύχη σου.
ΣΒΕΤΑ	Γες πλιςσς.
ΠΙΑΝΗΣ	Ο φίλος μας ο Παυλάκης ποδά, φαίνεται ότι έχει ανάλογα αισθήματα με τα δικά σου.
ΣΒΕΤΑ	Νιέ πανιμάγιου.
ΠΙΑΝΗΣ	Παυλάκης γιούναρ φιάνσε, φιάνσε, χαρτωμένος. (Δείχνει το δακτυλίδι).
ΣΒΕΤΑ	Παυλάκης!
ΠΙΑΝΗΣ	Γες. Παυλάκης. Εεεε μα πε της τα εσύ φίλε μου. Εγώ έκαμα το καθήκον μου σαν φίλος. Τωρά είναι δική σου υπόθεση. (Στον Γιάννη). Θενκ γιου. (Παύση). Πε μου σε περικαλώ δεσποσύνη, εν αλήθευτα τούτον που λέει ο φίλος μου;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.
ΓΕΡΟΣ	Γιου λαβ μι;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.
ΓΕΡΟΣ	Σιούαρ;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.
ΓΕΡΟΣ	Γιου μέρρου μι;
ΣΒΕΤΑ	Ντα.
ΓΕΡΟΣ	Θενκ γιου βέρου ματς. Μι βέρου χάππι. Άϊ λαβ γιου ττου. Άϊ μέρρου γιου ττου. Γιου χάππι;
ΣΒΕΤΑ	Χάππι.
ΓΕΡΟΣ	Όππα μάνα μου, μι χάππι, γιου χάππι πουν το χάππι, χι χι χι χι.
ΠΙΑΝΗΣ	Άτε, τζι οι δκνο χάππι. Να ζήσετε τζιαι καλούς απογόνους.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ	Έλα κύριε, έφερα τα χαλλούμια που παραγγειλες.

- ΓΙΑΝΝΗΣ Φύλε μου ήρτες πασ' στην ώραν. Άνοιξε τον ττενεκέν,
κόψε χαλλούμια, να φέρω ουίσκι, να φέρω μπίρες να γιορ-
τάσουμεν τες χαρές του φίλου μας.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αλαβδά, αλαβδά, πλιζζς.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Σόροι, επαρασύρτηκα, ενθουσιάστηκα.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κοίτα τζιαι λλίον γύρω σου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τι συμβαίνει κύριοι;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τίποτε αδέρφιν. Πληρώθου τζιαι πήγαιννε στη δουλειά σου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πόσα κάμνουν φίλε μου;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ογδόντα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ορίστε.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Θενκ γιου. (Φεύγει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ (Στην πόρτα). Θα χρειαστείς να τα διπλώ-
σω τζιαι να φύω.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καλάν καλάν. Δεν ημπορεύ να κρυάνει το πλευρό σου.
- ΠΙΕΤΡΗΣ (Γνέφει στη Σβέτα). Λοιπόν Σβέτα, πάϊ πάϊ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θωρείς το τζιαι μόνος σου. Κάμνω ό,τι μπορώ.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θα τα ξαναπούμεν. Γεια σου φίλε. (Φεύγει).
- ΓΕΡΟΣ Γεια.
- ΣΒΕΤΑ Εκώ φύει λίκη ώρα;
- ΓΕΡΟΣ Μα εν ανάγκη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μάκια, μάκια, να θωρώ μάκια, έτσι μπράβο.
- ΣΒΕΤΑ Πάϊ πάϊ. Σι γιου λέγτερ ντάρλιγκ. (Τον φιλά και φεύγει).
- ΓΕΡΟΣ Σι γιου λέγτερ μπέϊμπι. (Δοκιμάζει να παίξει).
- ΑΝΤΡΕΑΣ Άτε, τέλειωννε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τέλειωσε πρώτα την κουβέντα που μου άρκεψες.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Είντα κουβένταν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εξέχασες; Τζι εγώ ενόμιζα πως ήταν σοβαρό!
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ααααα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πηκια εν πο 'νει;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρεις την.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αντρέπεσαι να μου την πεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Η Νικού.

ΓΙΑΝΝΗΣ Η Νικού!

ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ Πιοια Νικού;

ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρεις πολλές Νικούες;

ΓΙΑΝΝΗΣ Λαλείς για την Νικούν δαμαί;

ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τούτον τον χαμουλιόν! Αποκλείεται.

ΑΝΤΡΕΑΣ Κοίταξε.

ΓΙΑΝΝΗΣ Κρίμα στα έξοδα μου, κρίμα στους κόπους μου, κρίμα στα ξενύχτια μου.

ΑΝΤΡΕΑΣ Σε παρακαλώ μεν συγχύζεσαι.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τόσες γεναίτζιες ρε, ούλα τα ξανθά γένη του ντουνιά εκουλιάσαν δαμέσα τζι εσού επήες τζι έδωκες πασ' στη Νικούν! Να τη θωρώ τζιαι να μ' αθθυμίζει τη μάνα σου ρουφκιάνε! Εν θα την πάρεις.

ΑΝΤΡΕΑΣ Εν γίνεται να μεν την πάρω.

ΓΙΑΝΝΗΣ Εν εις το ικέφι σου!

ΑΝΤΡΕΑΣ Εν το κάμνει η συνείδηση μου.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τζιαι γιατί; (Παύση). Λάλε ρε.

ΑΝΤΡΕΑΣ Υπέστη ωήξιν ο παρθενικός της υμένας.

ΓΙΑΝΝΗΣ (Παύση). Είντα φρούτον εν τούτο;

ΑΝΤΡΕΑΣ Εδιακόρεψα την.

ΓΙΑΝΝΗΣ Μίλα ρε τη γλώσσα σου.

ΑΝΤΡΕΑΣ Γουνί μέϊκ λαβ.

ΓΙΑΝΝΗΣ Τωρά μάλιστα. Τζιαι την ευτζιή μου να 'σιεις. Γκοτ μπλες γιουν. Τζιαι νόου πρόπλεμ. Δείξε μου μιαν αδιακόρευτην τζιαι να πάω να χτυπήσω τες καμπάνες της Φανερωμένης.

ΑΝΤΡΕΑΣ Εεεεεε, εν τζιαι λλίον έγκυος.

ΓΙΑΝΝΗΣ Ωωωωω, λλία λλία μου τα λαλείς, λλία λλία μου τα λαλείς. (Τον κυνηγά και φεύγουν).

EIKONA 3

- ΠΙΠΙΝΟΥ Έβκα έξω ρε αν είσαι άδρωπος. Ήύρες το αιθών πλάσμαν του Θεού τζι εγέλασες του ρε! Μα ο Θεός πκιερώννει ρεεε τζιαι θα σε πκιερώσει με το ίδιον νόμισμα. Είνταν τούτη η δουλειά που μας εκατάφερες ρε; Νομίζεις πως είσαι όξυπνος ρε; Εν οξυπνάδα ρε να παραπλανήσεις! Οξυπνάδα εν η αδρωπκιά. Να μυρίζεις άδρωπος. Μα πκοιος έχασεν την αδρωπκιάν για να την εύρεις. Ατιμόρατσα, ατιμογενιά, πάππου προς πάππον. Δεν έσιεις καρτζιλλίκκιν να βκεις έξω ρεεε. Μείνε τζει μέσα κρυμμένος σαν τον ποντικόν. Άμμα θα φωνάζω ώσπου να ξημερώσει. Να μάθουν τες πομπές σου ρεεεεεεεε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Έν μαζί μου που τα 'σιεις ή με κανέναν άλλον;
ΠΙΠΙΝΟΥ Κάμνεις τον αχάπαρον ρεεε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρωτώ για να ξέρω τι να σου πω. Πώς να σ' αντιμετωπίσω.
ΠΙΠΙΝΟΥ Στο δικαστήριο ρε θα τα πούμεν. Στο δικαστήριο θα σας πάρω τζιαι τους δκνο.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Αν επαίρναν εις το δικαστήριον έτσι υποθέσεις!...
ΠΙΠΙΝΟΥ Άμα πάτε θα μάθετε πως η απάτη δικάζεται τζιαι καταδικάζεται.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Απάτη! Είντα απάτη; Εκάμαν το με τη θέλησιν τους.
ΠΙΠΙΝΟΥ Με τη θέλησιν τους ααααα.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εν τίποτε ανήλικοι;
ΠΙΠΙΝΟΥ Περιπαίζεις με ααα. Καλά ρε, καλάααα.
ΓΙΑΝΝΗΣ Μόνον τους ανήλικους πκιάννει ο νόμος απ' ότι ξέρω.
Εχτός τζι αν άλλαξεν. Τζιαι τούτοι ερέξαν τα δεκάξι.
ΠΙΠΙΝΟΥ Δεν θα τα καταφέρετε, δεν θα σας αφήκω να τα καταφέρετε.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που δα τζιαι δα; Ό,τι ήταν να καταφέρουν εκαταφέραν το.
Η ρήξη εγίνηκεν.
ΠΙΠΙΝΟΥ Εν εκατάλαβα.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εράϊσεν που τους σεισμούς.
ΠΙΠΙΝΟΥ Όϊ να μου λαλείς άλλ' αντ' άλλων.

ΠΙΑΝΗΣ Η κουζούα έσπασεν.
 ΠΠΙΝΟΥ Εβάλετε στ' αμμάτιν την περιουσίαν αααα.
 ΓΙΑΝΗΣ Την περιουσίαν!
 ΠΠΙΝΟΥ Αμμά εν θα τα καταφέρετε. Η μούζη εν να σας μείνει.
 ΓΙΑΝΗΣ Για πκοιαν περιουσίαν λαλείς;
 ΠΠΙΝΟΥ Μεν μου παριστάννεις τον αθώον.
 ΓΙΑΝΗΣ Για πκοιαν περιουσίαν λαλείς;
 ΠΠΙΝΟΥ Το χωράφι του γέρου, πκοιαν περιουσίαν!
 ΓΙΑΝΗΣ (Παύση). Μα εν για τες παραξενιές του γέρου που με
 καστιοράς τόσην ώραν; Άτε τζυρά μου λάμνε στην δουλειά
 σου. Ενόμιζα πως ήταν τίποτε σοβαρόν. Αντί να σιεις την
 έννοιαν της κόρης σου, έσιεις την έννοιαν του τζυρού σου.
 ΠΠΙΝΟΥ Την κόρη μου, να πλυννίσκεις το στόμα σου πριν την συνα-
 φέρεις.
 ΓΙΑΝΗΣ Συγνώμην, εθίξαμεν την οσίαν Μαρίαν.
 ΠΠΙΝΟΥ Νομίζεις πως η κόρη μου εν που τζείνες που ξέρεις;
 ΓΙΑΝΗΣ Ποττέ, η κόρη σου εν εσσώκλειστη του Παρθεναγωγείου.
 ΠΠΙΝΟΥ Ναι φε, έχω την εσσώκλειστη. Βήμαν εν κάμνει χωρίς να μ'
 ερωτήσει.
 ΓΙΑΝΗΣ Πολλά καλά κάμνεις. Γιατί ο κόσμος εχάλασεν πκιον.
 ΠΠΙΝΟΥ Ωστε ένεν για την περιουσίαν που το κάμετε!
 ΓΙΑΝΗΣ Να μεν χαρώ το φως μου, δεν έχω ιδέαν.
 ΠΠΙΝΟΥ Αφού ένεν για την περιουσία, βάρτε τον να μεταβιβάσει το
 χωράφιν της κοπελλούας τζι ό,τι θέλετε κάμετε τον. Αν
 θέλετε παντρέψετε τον με γαούραν.
 ΓΙΑΝΗΣ Γιουαρ βέρυ κλίαρ.
 ΠΠΙΝΟΥ Κλίαρ είσαι τζιαι φαίνεσαι.
 ΓΙΑΝΗΣ Εσύ που σαι κόρη του εν τον καταφέρνεις τζι εν να τον
 καταφέρω γιω;
 ΠΠΙΝΟΥ Τζιείνη που βάλετε να του το φάει, τζιείνη θα τον καταφέ-
 ρει. Αμμά πού θα μου πάει. Θα την τριχομαλλίσω. Θα την
 κάμω να φύει νύχταν που την Κύπρον. Την πρόστυχην.
 Απού να δώκει ο Θεός τζιαι να μεν ιξημερωθείειειει.

- ΤΖΥΠΗΡΗΣ (Βγαίνει καταΐδρωμένος). Εεεεεεε, ρέξε μέσα να μου τανύσεις τζιαι μούλλωνε. Εν σ' εκάλεσα να κανονίζεις τες δουλειές μου. Εγιώ θα τους κανονίσω, που ξέρω τα κατουρημένα τους. (Φεύγει).
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Του φωνάζει). Συγνώμη ότι γείτο, αποκλείεις το δηλαδή ναν' ερωτευμένοι;
- ΙΠΠΙΝΟΥ Ακούεις; Περιπατεῖς μας. Πάει το χωράφιν. Χάννουμεν το. Ο γέρος σαλιαρίζει με τη Ρωσσίδαν. Θα του το φάει. Θα του το φάσιν οι κλέφτες. (Φεύγει).
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Μόνος). Άραγες έσιει δίκαιον! Εβάλαν εις το μμάτιν το χωράφιν! Χρησιμοποιούν με τζι εν το καταλαβαίννω! Έσιει γούστον. Εν δυνατόν, τόσον νουν να 'χω!

ΕΙΚΟΝΑ 4

(Ο γέρος παιζει ένα γνωστό ερωτικό τραγούδι. Βγαίνει η Σβέτα).

- ΓΕΡΟΣ Χάννιιι εεε Χάνιι. Κάμ χίαο. Τοντ μπι αφρέϊντ. Αμ αλό-
ουν. Έλα, έλα να δεις είνταν που σου 'φερα. Επή στο
παναῦριν τζι έφερα σου πορικά. (Βγάζει από μια βούρκα).
Θώρε, θώρε, σουτζιούκκος. Πρώτον πράμαν. Μηλικουρί-
σιμος. Έλα να σου μπουκκώσω έναν κομμάτιν να δεις
είντα μυρωδάτος ένει. Έλα. Μπράβο. Τοντ μπι αφρέϊντ.
Αμ αλόουν. Έλα τούτσιου. Τούτσιου νάκκον πασ' στα
γόνατά μου. Τούτσιου. Έτσι μπράβο.
- Τάκτιριτι τάκτιριτι
μπούλλου μπούλλου μπέπετζι
έππεσε σου το βρατζίν
μεσ' στον λάκκον το βαθύν
τζι εκατέβην το μαυρίν
να το βκάλει το βρατζίν
τζι έμειννεν τζει κάτω τζειειει
Είδες είντα παιγνιούδια σου κάμνω. Έλαααα άνοιξε το
στοματούν σου. Βούκουουλλο, ούκουουλλοοοο, μπράβο.
Είδες είντα γλυτζιύς πο 'νει. Ούλλον κούνναν τζιαι αθάσιν
τζι όπιοις φάει εν θα χάσει. Είδες είντα πράματα σου
φέρνω! Εσού είντα πον να μου δώκεις αααα... Να τσιμπήω
νακκουρδούν το πιξουρδούν σου; Αααα;
Γιου μέρρι μι.
- ΓΕΡΟΣ Εφαήθηκες με τον γάμον. Εντάξει, να τον κάμουμεν τον
γάμον. Σιγά σιγά. Να βκάλουμεν τζιαι το πιστοποιητικόν
για την μεσογειακήν.
- Πάει ο λαγός να πιει νερό
μεσ' στης Σβέτας τον λαιμόν
- Ααα, Παναϊα μου, εφάλαρα. Αμ εξάϊτετ. Θέλω δήμμα,
θέλω δήμμα.
- ΙΠΠΙΝΟΥ (Βγαίνει). Οι καλικάντζαροι να σε δήσουν τζιαι να μεν
ιξαπολιέσαι.
- ΓΕΡΟΣ Εγίνη θαύμα, εγίνη θαύμα.

- ΠΙΠΙΝΟΥ Γλήρος ξαπόλα την τζια ρέξε έσσω. Σήμερα εν η τελευταία σου. Να μεν ισταυροπατήσεις δαμαί. Τζια θα σε βκάλω έξω που το σπίτι μου.
- ΓΕΡΟΣ Έσιει τζια χοττέλια. Η πούγκα μου ναν' καλά.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Στο χωρόν θα σε πέψω. Να γλέπεις τσούρες σαν ήσουν μαθημένος.
- ΓΕΡΟΣ Κάμε το αν είσαι γεναίκα.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Γλήρος ρέξε έσσω. Τζι εσού βρα εν αντρέπεσαι; Ήρτες που τ' ανάθθεμαν το μαύρον να μας αναστατώσεις! Θα τηλεφωνήσω να σε δκιώξουν βρα. Αν με το κάμω να μεν με λαλούν Ππινού. (Φεύγει η Σβέτα).
- ΝΙΚΟΥ Εεεε μανάαα ακουούμαστιν, ακουούμαστιν.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Τζι εγιώ να μας ακούσουν θέλω. Που δαμαί ώς το Προεδρικόν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζι εσού με το Προεδρικόν κυρία! Μιτσιοί – μιάλοι έχουν τα με το Προεδρικόν μεσ' τουν' τον Ττοουλότοπον.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ελα τζι ήρτες πασ' στην ώραν. Πε μου, η υπάλληλος τούτου του χαμένου δαμαί έσιει άδειαν οξά εν παράνομη;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τζιαι πού θέλεις να ξέρω γιω;
- ΠΙΠΙΝΟΥ Ντα η δουλειά σου πκοια ένει; Να πουλείς χαλλούμια;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Τούτη εν δουλειά της υπηρεσίας αλλοδαπών.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Θέλεις να πεις, πάεις τζι έρκεσαι τζιαι δεν ερώτησες για λλόου της;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είπα σου, ένεν δουλειά μου.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Εκατάλαβα. Είσαι μόνον για την μάσαν. Καλά ρε, άμα εν έτοι να τηλεφωνήσω στους ανωτέρους σου να ρωτήσω να μάθω.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πκοιος σε κρατεί.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Τζιαι να τους πω τζιαι για τες προκοπάες σου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πρόσεξε κυρία. Μεν με εκθέσεις χωρίς λόγο, γιατί θα βρεις τον πελά σου.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Απειλάς με;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Όπως θέλεις παρ' το.
- ΠΙΠΙΝΟΥ Καλά βρε, καλά.

ΕΙΚΟΝΑ 5

*(Το ρολόι χτυπά μεσάνυχτα. Πάνω από τους χτύπους μουσική.
Απαλό ταγκό. Ο Αντρέας κάθεται μόνος και πίνει μπίρα. Η Νίκη κλείνει για να φύγει).*

NIKOY	Εν θα κλείσετε;
ANTPEAS	Εν ώρα μας.
NIKOY	Καρτεράτε που δα τζιαι δα πελάτες;
ANTPEAS	Είπα να πκιω μια μπίρα να χαλαρώσω.
NIKOY	Είνταν πο 'σιεις;
ANTPEAS	Τίποτε.
NIKOY	Μίλα.
ANTPEAS	Το πρόγραμμα μου.
NIKOY	Πκοιον πρόγραμμα;
ANTPEAS	Ρωτάς! Το πρόγραμμα μου στο ράδιο. Εσταματήσαν το.
NIKOY	Αν με ρωτάς, καλλίτερα.
ANTPEAS	Τούτον εν το περιμένα που λλόου σου.
NIKOY	Νομίζω έσιει δίκαιον ο τζύρης σου.
ANTPEAS	Ως τωρά είχα την εντύπωσιν ότι με καταλάβαιννες.
NIKOY	Δεν εκατάλαβες πως τούτα ούλα εγινήκαν περιπταίξιμον;
ANTPEAS	Τζι εγώ εκαρτέρουν στήριξιν που λλόου σου.
NIKOY	Πε μου εν νομίζεις πως εν τζαιρός να τους το πούμεν;
ANTPEAS	Τι να τους πούμεν;
NIKOY	Για το μωρόν που καρτερούμεν.
ANTPEAS	Άλλα σου λαλώ τζι άλλα μου λαλείς.
NIKOY	Το μωρό σ' ενδιαφέρει οξά το ράδιον;
ANTPEAS	Εξανά 'πες του παππού σου για το χωράφιν;
NIKOY	Εγιώ λαλώ σου για το μωρόν τζι εσού για το χωράφιν.
ANTPEAS	Το χωράφιν θ' αλλάξει τη ζωή μας.
NIKOY	Θα συντύχω η ίδια του τζυρού σου.
ANTPEAS	Είπα του το.
NIKOY	Είντα του είπες;
ANTPEAS	Για το μωρόν.

- ΝΙΚΟΥ Τζι είντα σου είπεν.
ΑΝΤΡΕΑΣ Να σε βάλω να το φύγεις.
ΝΙΚΟΥ Εσού είνταν που λαλείς.
ΑΝΤΡΕΑΣ Εν ιξέρω.
ΝΙΚΟΥ Εν ιξέρεις αααα.
ΑΝΤΡΕΑΣ Όωωω.
ΝΙΚΟΥ Έτσι το 'σιετε στη γενιά σου! Θενκ γιου. (Φεύγει).
(Δυναμώνει η μουσική. Συνεχίζει να πίνει).
ΣΒΕΤΑ (Βγαίνει από μέσα). Ωρα φύγκουμε.
ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
ΣΒΕΤΑ Τι έχει;
ΑΝΤΡΕΑΣ Τίποτε.
ΣΒΕΤΑ Νιέτ. Όχι καλά εσύ.
ΑΝΤΡΕΑΣ Νόου μπότυ αντερστάντ μι.
ΣΒΕΤΑ Πε εμένα. Ττελ μι.
ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέχαστο.
ΣΒΕΤΑ Κκάμον, ττελ μι.
ΑΝΤΡΕΑΣ Πολλές ιστορίες. Μένυ θιγκς. (Δυναμώνει η μουσική).
ΣΒΕΤΑ Κκάμον, τσίαρ απ. Λίσσεν μούζικααα. Πολλά καλό μούζικα, έλα κορέψει μαζί μου.
ΑΝΤΡΕΑΣ Νο νο νο ν ο.
ΣΒΕΤΑ Κκάμον μπέϊμπι.
ΑΝΤΡΕΑΣ Εν έχω διάθεσιν.
ΣΒΕΤΑ Ντιάτεση!
ΑΝΤΡΕΑΣ Το μουτ μου...
ΣΒΕΤΑ Κορέψει μαζί μου, αλλάξει μουτ. Μούζικααα, ωραίο μούζικαααα, ωραίο ατμόσφαιραι...
ΑΝΤΡΕΑΣ Άσε με σε παρακαλώ.
ΣΒΕΤΑ Κκάμοοον.
- (Τον παρασύρει σε χορό. Καθώς χορεύουν κλειδώνει την πόρτα και τον τραβά προς το δρόμο, απ' όπου φεύγουν. Χαμηλώνουν τα φώτα. Μπαίνει ο Πετρόης. Κόβει βόλτες καπνίζοντας. Έρχεται ο Τζυπρόης).*
- ΠΕΤΡΗΣ Ήρτες.

- TZYPIRHΣ Είνταν που με θέλεις έτσι ώρα;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να πούμε δκυο κουβέντες αδρωπινές.
- TZYPIRHΣ Ακούω.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Να πκιάσεις τη γεναίκα σου με το καλόν ή με το ζόριν τζιαι
να της πεις να μεν πετάσσει πελλάρες.
- TZYPIRHΣ Καλά κάμνει. Εν δουλειάν που πάτε να μας καταφέρετε;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εγιώ δεν έχω ιδέα.
- TZYPIRHΣ Πκοιου τα πουλάς τούτα;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Στη μνήμην της μακαρίτισσας της μάνας μου.
- TZYPIRHΣ Επέλλανεν ο γέρος έτσι άξιπτα τζιαι θέλει γεναίκαν;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Αποκλείεις το;
- TZYPIRHΣ Με πκοιον συντυχάννεις θαρκέσαι; Με κανένα χάχο;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κάμε τούτον που σου λαλώ τζι εν θα μείνει πάνω μου.
- TZYPIRHΣ Πέτε της κοκόνας να ξικόψει που τον γέρον, για να ξικό-
ψει τζι η Ππινού.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εγιώ να της πω. Άλλα εν να ξικόψει;
- TZYPIRHΣ Αντίναξε της δκυο πάτσους.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζι αν δεν ξικόψει;
- TZYPIRHΣ Τότε να φύει, να πα στ' ανάθθεμαν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εσύ άμα θέλεις κάμνεις τη γεναίκαν τζιαι κλειοστομιάζει.
- TZYPIRHΣ Ναι, άμα εν θέλω.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κοίταξε φίλε, εγώ έμαθα μια φοράν να λαλώ την κουβέ-
νταν.
- TZYPIRHΣ Να βάλω χαλίτζιν για να μου φάτε το χωράφιν!
- ΠΙΕΤΡΗΣ Περιμένω αποτέλεσμαν, τζιαι σύντομα. (Του δίνει ένα
φάκελο). Ρίψε τους μια μμαθκιά.
- TZYPIRHΣ (Βγάζει φωτογραφίες από το φάκελο. Πηγαίνει κάτω από
το φως). Ρουφκιάνοι.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είντα λαλείς να βκάλω λλίες να πέψω της Ππινούς;
- TZYPIRHΣ Ρουφκιάνοι. Αν νομίζεις ότι με κρατάς στο σιέρι, γιελιέ-
σαι. Πέψε της.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Οκκέϋ.
- TZYPIRHΣ Τζι άμα εν έτσι, εγιώ ο ίδιος θα πάω να την καταγγείλω.

- ΠΙΕΤΡΗΣ Αν το λαλεί η καρκιά σου κάμε το.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Θα το δεις.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Όμως που δα τζιαι δα εν θα τζοιμάσαι ήσυχα.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Άτε ρε ασσιχτίο, κοπελλούδκια.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Θα δεις πκοια εν τα κοπελλούδκια.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Κρατείτε πόζαν τζιαι θαρκέστε πως σας υπολογίζουν. Το φτιν μου εν ιδρώννει.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πόψε να της μιλήσεις.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εν τζιαι τούτος ο ππεζεβέγκης μεσ' στο κόλπον;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κόψε της τη φόραν, πριν να πκιάσει τες στράτες.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τζιαι ο κκιλίντζιηρος ο αστυνομικός;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Μίλα της πόψε. Αύριον εν ναν' αργά.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Άμα ξημερώσει τζι αννοίξουν τα γραφεία εγιώ θα πάω στο αρχηγείον. Εγιώ. (Φεύγει).
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εγιώ λαλώ εν θα πάεις. (Φεύγει).

EIKONA 6

(Ακούεται μια μοτόρα να περνά. Κάτι πέφτει στη σκηνή. Γίνεται μια έκρηξη. Ανάβουν φωτιές. Βγαίνουν καπνοί. Ακούεται η πυροσβεστική. Σβήνουν τα φώτα. Έπειτα ανάβουν σιγά-σιγά. Ξημερώνει).

ΕΚΦΩΝΗΤΗΣ Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας. Ακούτε τις πρώτες ειδήσεις της ημέρας. Ισχυρή έκρηξη βόμβας σημειώθηκε τα ξημερώματα στο σουβλιτζίδικο του Κυπριανού Παναγιώτου στην τουριστική περιοχή. Από την έκρηξη προκλήθηκε πυρκαϊά. Στο σουβλιτζίδικο βρισκόταν ο ιδιοκτήτης και ο πεθερός του, οι οποίοι υπέστησαν ελαφρά εγκαύματα. Μεταφέρθηκαν στη γενικό νοσοκομείο, όπου τους παρασχέθηκαν οι πρώτες βοήθειες. Σε ερώτηση της αστυνομίας ο ιδιοκτήτης του καταστήματος απάντησεν ότι δεν έχει διαφορές με κανέναν. Ούτε ο ίδιος ούτε άλλο μέλος της οικογένειας του. (Σβήνει σιγά-σιγά).

EIKONA 7

(Είναι όλοι στη σκηνή. Από τα μεγάφωνα ακούεται ο Καζαντζίδης να τραγουδά τα «σαράντα παλικάρια». Ο γέρος το τραγουδά κι αντός. Ο γέρος φορά γάζες. Το ίδιο και ο Τζυπρής που κάθεται και πίνει καφέ με τον Πετρήν και τον αστυνομικό. Οι άλλοι ασχολούνται με διάφορα).

- ΠΙΕΤΡΗΣ Άλλαξε χαβά γέρο. Έπκιασεν σε το πατριωτικό σου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Που την ημέραν που του βάλαν πόμπαν νομίζει πως εν ο
Κληροίδης.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ντα οι Προέδροι παίζουν πιδκιάβλιν τζιαι τραουδούν;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρώτα τον.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να μεν τύχει του πλασμάτου. Εν αρκημός να λασκάρουν οι
βίδες;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είσαι καλά γέρο;
- ΓΕΡΟΣ Βεβαίως. Και με την βοήθειαν του Θεού θα φέρουμεν και
τους Ες 300.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αααα Παναγία μου, εν σοβαρή η περίπτωση του.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είντα λοής θα τους φέρουμεν γέρο;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θα τους παίζει πιδκιάβλιν τζιαι θα λουρίζουν να όκουν-
ται σαν τες κουέλλες.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Αντραπείτε ρε. Σεβαστείτε την ηλικίαν του τζιαι το χάλιν
του.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άφησ' τον ρε κύριε να μας πει. Πε μας ρε πάρπα.
- ΓΕΡΟΣ Όπου υπάρχει ο ππαράς όλα γίνονται. Όλα ο ππαράς τα
κουμαντάρει σε τούτον τον τόπον.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μα υπάρχει ο ππαράς;
- ΓΕΡΟΣ Ο καθένας να βάλει τον οβολόν του ανάλογα με τα οικο-
νομικά του.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Η αφεντιά σου να πούμεν, πόσα λαλείς να βάλεις τζιαι πού
θα τα βρεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θα βάλει το όργανόν του υποθήκην, με το συμπάθκιον,
τζιαι θα πκιάει που την συνεργατικήν.

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Άφησ' τον κύριε να μας πει ο ίδιος. Πε μας ρε πάρπα.
- ΓΕΡΟΣ Όσα πκιάσω που το μάλι μου θα τα θυσιάσω για τους Ες 300.
- ΠΙΤΡΗΣ Ξαναπέ το ρε γέρο τούτον τζι εν το άκουσα καλά.
- ΓΕΡΟΣ Ο λος μου ένας ένει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Έχασεν τον τέλεια.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πάει το χωράφιν. Εβρέθηκεν ο τόπος του.
- ΙΠΠΙΝΟΥ Εν ν' αφήκετε ήσυχον τον γέρο ρε; Εν αντρέπεστε καθόλου! Προσέξετε γιατί, ούτε ο Τζυπρής ούτε ο Θεός μ' αλλάσσει γνώμην τούτην τη φοράν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να μεν πούμεν κανένα ψέμα να γελάουμεν τζυρά μου;
- ΙΠΠΙΝΟΥ Γέλα με το χάλι σου αν θέλεις να γελάσεις.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πε μας ρε πάρπα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πκιάστ' τον με τα εύκολα πρώτα ρε φίλε, ώσπου να κάμετε κόντακτ.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρώτα τον πώς τον λαλούν..., πόθθεν ένει..., είντα δουλειάν κάμνει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Πώς σε λαλούν πάρπα.
- ΓΕΡΟΣ Γλαιύκον.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα Γλαιύκος;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γλαιύκος πάει πάνω. Πάντως δεν του φήννει γλείμμαν.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είσαστιν συνότζιαροι με τον Πρόεδρον;
- ΓΕΡΟΣ Εγιώ είμαι ο Πρόεδρος.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα Πρόεδρος. Είντα δουλειάν κάμνεις;
- ΓΕΡΟΣ Φερ' την αρφή σου να της εξηγήσω.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Όι ρε, επήαμεν να πούμεν τζι είπαν μας!
- ΙΠΠΙΝΟΥ Ορκίζομαι ρε, πως τούτην την φοράν εν να πκιερώσετε για ούλλα. Εσού εβώβωσες; Εν συντυχάννεις.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Ας όψεται η περίσταση.
- ΙΠΠΙΝΟΥ Τωρά τζιόλας, να πάω να τηλεφωνήσω. (Φεύγει).

ΤΖΥΠΡΗΣ Έλα δαααα, έλα δα είπα σου. Έν να το μετανώσεις. Έν να το μετανώσουμεν.

(*H Nikoύ πέφτει με έναν αναστεναγμό.*)

ΠΙΠΙΝΟΥ Νικού μου τι έπαθες αγάπη μου;

ΤΖΥΠΡΗΣ Τι έπαθες μωρό μου;

ΝΙΚΟΥ Λλιοψυσιά, λλιοψυσιά.

EIKONA 8

(Ο γέρος παιζει τον «ραγιά»).

- ΓΙΑΝΝΗΣ Θα την ιδκιώξω. Πρέπει να την ιδκιώξω.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Είπες πως εν κοπέλα με φιλότιμο.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Το σσιοινίν άρκεψε να σφίγγει τζιατ τον λαιμό μας.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν καταλαβαίνω.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Θωρείς, ακούεις για να καταλάβεις;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Τι να δω τζιατ ν' ακούσω;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Δεν έσιει άδεια.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Είντα άδεια;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Παραμονής στην Κύπρον. Εργοδοτώ την παράνομα.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Εν η μόνη; Αφησ' την ώσπου να την ανακαλύψουν.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Φοούμαι.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Φοάσαι!
 ΓΙΑΝΝΗΣ Τρέμω.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Τρέμεις!
 ΓΙΑΝΝΗΣ Που συλλάβαν τον Πετρήν τζιατ τον αστυνομικόν.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Εεεε;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Αν φάσιν ξύλον τζιατ μολοήσουν!
 ΑΝΤΡΕΑΣ Τι να μολοήσουν;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Εν τούτοι που μας εκαλύπταν, για να μεν την ανακαλύψουν.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Να βρουμεν άλλους. Εν δύσκολο;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Όι όι, θα τη δκιώξω. Αποφάσισα το.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Δεν θα τη δκιώξεις.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ κουμαντάρω ακόμα.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Υπάρχει λόγος σοβαρός.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα λόγος;
 ΑΝΤΡΕΑΣ Εεεε.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Είντα εεε; Μίλα ρε.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Εν έγκυος.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Εγκυος!

ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
ΓΙΑΝΝΗΣ Προιος σου το είπεν;
ΑΝΤΡΕΑΣ Η ίδια.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εμέναν γιατί εν μου το είπεν;
ΑΝΤΡΕΑΣ Είπεν το σ' εμέναν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Έννοια που σ' έπκιασεν. Ας πα να το γεννήσει όπου θέλει.
ΑΝΤΡΕΑΣ Εν δικό μου το μωρόν.
ΓΙΑΝΝΗΣ Είνταν που είπες!
ΑΝΤΡΕΑΣ Τούτον που άκουσες.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εν δικό σου το μωρόν!
ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
ΓΙΑΝΝΗΣ Αρώτησες την τζι είπε σου πως εν δικό σου;
ΑΝΤΡΕΑΣ Όū.
ΓΙΑΝΝΗΣ Ρώτα την. Να τη φωτήσουμεν μαζί. Να σου το πει μπροστά μουν.
ΑΝΤΡΕΑΣ Είμαι σίουρος.
ΓΙΑΝΝΗΣ Εγώ για σένα δεν είμαι σίουρος τζι εσούν είσαι για το μωρόν της φοράδας;
ΑΝΤΡΕΑΣ Πρόσεξε πως μιλάς για λλόου της.
ΓΙΑΝΝΗΣ Τι να προσέξω ρε θεόμαννε, θεοπάλαβε!
ΑΝΤΡΕΑΣ Εσύ δεν μου λάλες πως εν καλή, τίμια. Κοπέλα με φιλότιμο;
ΓΙΑΝΝΗΣ Είπα έτσι πράμα;
ΑΝΤΡΕΑΣ Ναι.
ΓΙΑΝΝΗΣ Πότε το είπα;
ΑΝΤΡΕΑΣ Τωρά γιατί τ' αλλάσσοις;
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι η άλλη!
ΑΝΤΡΕΑΣ Προια άλλη;
ΓΙΑΝΝΗΣ Η Νικού.
ΑΝΤΡΕΑΣ Τι έσιει να κάμει η Νικού;
ΓΙΑΝΝΗΣ Απ' ό,τι ξέρω καρτερά τζιαι τζείνη κοπελλούν.
ΑΝΤΡΕΑΣ Εσύ δεν μου 'πες να την αφήκω;
ΓΙΑΝΝΗΣ Τζι άφηκες τη μια τζι έπκιασες την άλλην; Πότε πρόλαβες!

- ΑΝΤΡΕΑΣ Ήταν μια στιγμή αδυναμίας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δκνο στιγμές αδυναμίας! Πόσες στιγμές αδυναμίας έσιεις; Εν συντυχάννεις; Τζι είχα σε για καττίν καμπούμενον! Αποκλείεται. Τη Ρωσίδα ξέχασ' την. Παρά να σε δω να παίρνεις τη Ρωσίδαν κάλλιον να με πάρει ο χάρος. Κάλλιον να με πάρει ο χάρος. (Φωνάζει). Σβέταααα, Σβέταααα.
- (*H Νικού έρχεται απ' έξω και μπαίνει μέσα.*)
- ΣΒΕΤΑ Χοτς δε μάτεο.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καμ χίαρ.
- ΣΒΕΤΑ Γες πλίνις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Θα σ' ερωτήσω κάτι τζιαι θέλω την αλήθειαν. Πάσαν την αλήθειαν.
- ΣΒΕΤΑ Τοντ αντερστάντ.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Δε τρουθ, ολ δε τρουθ, νάθιγκ μπατ δε τρουθ.
- ΣΒΕΤΑ Γες πλίνις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Είσαι έγκυος με τον Αντρέαν!
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γιου χαβ δε μπέϊμπι οφ Αντρέας;
- ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Απάντα μου σ' τούτον που σ' ερωτώ.
- ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Μαννόν παιδίν Αντρέας.
- ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέας.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Καλάμια. Ακούεις; Εκόλλησεν η βελόνα της. Μασά τα λόγια της. Τζιαι τι να πει. Τι έσιει να πει! Μίλα φα.
- ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέα.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Γλήροα μέσα. Να μεν σε θωρώ ομπρός μου. Διώ σου μιαν εβτομάδα διορία να βρεις αλλού δουλειά. Φίνις γονίθ μι. Γκετ ινσάϊτ. (Πάει μέσα. Τον ακολουθεί η Σβέτα).
- (*Ο γέρος παίζει το «σαράντα παλικάρια». Ο Αντρέας γέρνει το κεφάλι του στο τραπέζι.*)
- ΝΙΚΟΥ (Βγαίνει από μέσα). Τι έπαθες;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Τίποτε.

- NIKOY Ετσακκώθης με τον τζύρη σου;
- ANTPEAS Ναι.
- NIKOY Τι επάθετε;
- ANTPEAS Δικός μου λοαρκασμός.
- NIKOY Έσιει να κάμει με μας;
- ANTPEAS Όι.
- NIKOY Εξαναμίλησες του για λλόου μας;
- ANTPEAS Όι.
- NIKOY Πότε εν να του μιλήσεις; Πότε εν να τους μιλήσουμεν.
Μίλα. Εν σηκώννει αναβολήν.
- ANTPEAS Θα τους μιλήσουμεν.
- NIKOY Πότε; Μίλα.
- ANTPEAS Άφησ' τον ήσυχον τωρά.
- NIKOY Να σ' αφήκω ήσυχον! Άμα σου ελάλουν να μ' αφήκεις ήσυχην εν μ' άφηννες. Τωρά, να σ' αφήκω ήσυχον! Έκαμες τζείνον πο 'θελες τζιαι να σ' αφήκω ήσυχον!
- ANTPEAS Σε παρακαλώ, δεν εν ώρα τωρά.
- NIKOY Πότε εν ναν' ώρα;
- ANTPEAS Τι έκαμες με το μωρόν;
- NIKOY Το μωρόν άρκεψε να κλωτσά.

EIKONA 9

(Σβήνουν τα φώτα).

ΡΑΔΙΟ (Ακούεται ένα τραγούδι επιτυχία. Χαμηλώνει). Κυρίες και κύριοι καλησπέρα σας. Ακούτε τις τελευταίες ειδήσεις της ημέρας. Αφέθηκαν ελεύθεροι οι δύο συλληφθέντες για την ανατίναξη του Σουβλιτζίδικου του Κυπριανού Παναγιώτου. Ο Πέτρος Νικολάου άλλως Μολότωφ και ο αστυνομικός Κώστας Γεωργίου άλλως Χαλλούμιας. Δεν βρέθηκε κανένα ενοχοποιητικό στοιχείο εναντίον τους. (Παύση).

(Ανάβουν τα φώτα. Ο γέρος παίζει το «σκέπασε μάνα σκέπασε». Ο Γιάννης και ο Πετρής έχουν ένα μπουκάλι ουίσκι και πίνουν. Η Ππινού και η Νικού κάτι καθαρίζουν. Ο Τζινπρής στέκει στην πόρτα ακονίζοντας ένα μαχαίρι. Ο Αντρέας κάθεται μόνος. Το ίδιο και η Σβέτα).

ΓΕΡΟΣ (Τραγουδά).

Σκέπασε μάνα σκέπασε
Γαλανομάτα κόρη
Καθώς εσκέπασες κι εμάς
Και τ' άλλα τα παιδιά σου

ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εγέρασεν, κοντεύει η ώρα του τζι ακόμα γυρεύκει τη μάναν του να τον ισπιεπάσει. Έχασεν τον τέλεια.

ΠΙΕΤΡΗΣ Τούτον ξεχάστε τον. Το χωράφιν να μεν το χάσετε.

ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εν τον αφήννουμεν να ξεπορτίσει πέρκι το γλιτώσουμεν.

ΠΙΕΤΡΗΣ Αν γείρει τζιαι πεθάνει θα το φαν' οι φόροι.

ΝΙΚΟΥ Να τον πάρουμε στρκωτόν να μου το μεταβιβάσει.

ΤΖΥΠΙΡΗΣ Αν τα καταφέρεις παρ' τον.

ΓΕΡΟΣ (Τραγουδά).

Είμαστε δυο είμαστε τρεις
Είμαστε χίλιοι δεκατρείς

ΓΙΑΝΝΗΣ Άφηκεν το Πενηνταπέντε τζι έπκιασεν την Αντίσταστιν.

ΠΠΙΝΟΥ Ξαπόλα τα εμβατήρια τζιαι τα πατριωτικά τζι εχάσαμεν την πελατείαν ούλην. Ρέσσουν οι τουρίστες τζιαι πογυρίζουν μας. Θα σε δκιώξω. Θα σε βαώσω σε γεροκομείον, σε μοναστήριν να γλιτώσω που λλόσου σου. Άλλαξε χαβάν, άλλαξε χαβάν.

(Ο γέρος παίζει το «Η Κύπρος μας που στέναζεν». Αφήνει το πιδιάβλιν και το τραγουδά).

- ΓΕΡΟΣ Η Κύπρος μας που στέναζεν τόσους αιώνες σκλάβα
Και μάτωναν τα χέρια της τόσα δεσμά βαρυάααα
Άνοιξε δρόμο να διαβεί να δει τη λευτεριά
Να δει τη λευτεριά, να δει τη λευτεριάααα
- ΓΙΑΝΝΗΣ Πάλε πίσω στο Πενηνταπέντε.
- ΙΠΠΙΝΟΥ Ούτε ακούει πκιον, ούτε καταλαβαίνει.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ (Ερχεται με έναν ττενεκέν). Καλησπέρα σας. Πώς πάει η γειτονιά μας;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έλα όε φύλε πε μας. Γιατί σας εσυλλάβαν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Δεν σας είπε ο Πετρής; Συκοφαντίες.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Πκοιοι, γιατί;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Η κατζία θα τους μείνει. Στο τέλος πάντα λάμπει η αλήθευτα.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Γιατί τζιαι τους δκνο μαζί;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Ρώτα τζιείνους που δώκαν την παραπληφορούσαν. Έλα φύλε μουν, έφερα τα χαλλούμια που παράντζειλες.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Φκαριστώ φύλε μου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο Θεός μακαρίσει τα πεθαμμένα σου.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εσιει μιαν εβτομάδα να σας δούμεν τζι επεθυμήαμεν σας.
Τι κάμνετε φύλοι μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Έτο, μαχούμαστιν να πείσουμεν τον γέρον να μεταβιβάσει το χωράφιν στην αγγόνισσαν του.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Για πκοιον χωράφι λαλείτε;
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Ένα χωράφιν έσιει ο γέρος.
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μα δεν ακούσετε νέα! Ο γέρος εμεταβίβασε το χωράφιν.
Είπεν το η ΕΜ ΤΤΙ ΒΙ. Ετίμησεν τον τζι ο Πρόεδρος.
- ΠΕΤΡΗΣ Πού το μεταβιβάσεν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Στην κυβέρνηση.
- ΠΕΤΡΗΣ Για την άμυναν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Το μισόν έδωκεν το του Ρολάνδη για τα καλλιστεία της μις Υφήλιος.
- ΙΠΠΙΝΟΥ Επέλλανεν τέλεια.

- ΓΕΡΟΣ Το πρώτο βραβείο θα το πκιάσει η Σβετούσσκα μου.
- ΠΠΙΝΟΥ Κακόν που πάθαμεν κόρη μου...
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τζιαι το άλλον μισόν;
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Για να χτίσουν γεροκομείο πο 'ξω που το Προεδρικόν.
- TZYPYRΗΣ Εν αλήθεια γέρο;
- ΓΕΡΟΣ Τζιαμαί θα καταλήξουμεν ούλλοι μιαν ημέραν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Πκοιοι γέρο;
- ΓΕΡΟΣ Εμείς οι Πρόεδροι.
- ΠΠΙΝΟΥ Αααααχ μάνα μου κακόν που πάθαμεν. Τζι είντα λοής εν να προιτζίσω την κόρη μου μάνα μουν. Θα μας τρων τα κάρβουνα τζι οι καπνοί ώσπου ζιούμεν μάνα μουνουνου.
- TZYPYRΗΣ Εεεεε μούλλωνε, πάψε να νεκαλιέσαι. Τωρά το κατάλαβες πως το χωράφιν εν χαμένον;
- ΠΠΙΝΟΥ Εχάσαμεν τον τούτον εχάσαμεν τζιαι το χωράφιν μάνα μουνουνου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Υπομονήν γειτόνισσα, υπομονή. Έσιει τζιαι σιειρόττερα.
- ΠΠΙΝΟΥ Πκοια εν τα σιειρόττερα μάνα μουνουνου;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τα δικά μου εν τα σιειρόττερα.
- ΝΙΚΟΥ Εν εκατάλαβα! Είνταν που θέλεις να πεις δηλαδή;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Για να μιλήσεις εκατάλαβες. Από 'σιει μούγια μουγιάζεται.
- TZYPYRΗΣ Είνταν που θέλεις να πεις ρε γείτο;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ρώτα την.
- TZYPYRΗΣ Πκοιον εν το πρόβλημα δεσποσύνη.
- ΝΙΚΟΥ (Στον Αντρέα). Εν να μιλήσεις οξά να μιλήσω;
- TZYPYRΗΣ Γιατί να μιλήσει τζι είντα να πει κόρη;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Άσ' τα γείτο. Να τα πω εγιώ, αλαβρά αλαβρά.
- TZYPYRΗΣ Λάλε. Είνταν πον να πεις.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Τα κοπέλια ποδά...
- TZYPYRΗΣ Πκοια κοπέλια;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο Αντρέας τζι η Νικού...
- TZYPYRΗΣ Είνταν που κάμαν ο Αντρέας τζι η Νικού;
- ΓΙΑΝΝΗΣ Εκαταφέραν τα...

- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Είνταν που καταφέραν;
ΓΙΑΝΝΗΣ Εδιαρρήξαν τον υμένα.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Τον ποιμέναν! Πκοιον ποιμένα;
ΓΙΑΝΝΗΣ Όϋ τον ποιμένα. Τον υμένα της βόσσιενας.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εεεε γείτο μίλα σοβαρά..
ΓΙΑΝΝΗΣ Πκιο σοβαρά δεν έστει.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Μίλα σοβαρά λαλώ σου.
ΓΙΑΝΝΗΣ Θωρείς με να γελώ;
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Να ζήτε κοπέλια.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Πκοιοι να ζήσουν;
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Μα εν καταλάβεις είντα σου λαλεί. Τα κοπέλια ετελειώαν τη δουλειάν.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Είντα δουλειάν.
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εφουρνίαν κλέφτικον.
ΓΙΑΝΝΗΣ Όπου να 'σαι κοντεύκει να ξιφουρνίουν.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Επκιάστε μας ούλλοι στο περιπαίξιμον σιόρ;
ΝΙΚΟΥ Παπάααα, Μάμμαααα, εγώ τζι ο Αντρέας θα χαρτωθούμεν. (Παύση).
ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέα.
ΠΠΙΝΟΥ Ααααα κόρη μου τζιαι πού επήξες τζι έδωκες κόρη μουνουνου. Με πκοιους έμπλεξες κόρη μουνουνουνου...
ΓΙΑΝΝΗΣ Εκαταλάβετε; Ο κώλος ο τίτσιρος είδεν το βρατζίν τζι εχέστην.
ΠΠΙΝΟΥ Αααααχχχ, μάνα μουνουνουν τζιαι τζιείνα που περίπαιζα έπαθα τα μάνα μουνουν. Εν θα 'χω καρτζιλλίκκιν πκιον μανούλλα μου.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Εεεεε μούλλωννε.
ΠΠΙΝΟΥ Πού να τα κρύψω τούτα τα φεζιλλίκκια που έκαμεν η άτιμηηη.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Μούλλωνε είπα σου.
ΠΠΙΝΟΥ Εν να γενώ το αναέλαστρον του κόσμουνουνου.
ΤΖΥΠΙΡΗΣ Αντράπου που μας ακούουν.

- ΓΕΡΟΣ Να παιξω καλόοο να παιξω. (Παιζει και τραγουδά).
- Έχετε γεια βρυσούλλες
λόγγοι βουνά ραχούλλες
έχετε γεια βρυσούλλες
λόγγοι βουνά ραχούλλες
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ο χορός του Ζαλόγγου εν ό,τι πρέπει για την περίπτωσιν.
Να πκιάσουμεν σιερκές τζι όπου κρεμός, κάτω.
- ΙΩΝΟΥ Εεεε εί να παραπονιέστε τζιόλας. Κοτζιάμου κορούδαν που σας εδώκαμεν.
- ΠΕΤΡΗΣ Καλά την έσιει η κόρη σου κυρία.
- ΙΩΝΟΥ Είνταν που θέλεις να πεις βρε;
- ΠΕΤΡΗΣ Τούτη η καημένη η κοπέλα είνταν πον να πει.
- ΙΩΝΟΥ Είντα 'σιει να κάμει τούτη με την κόρη μου.
- ΠΕΤΡΗΣ Με την κόρη σου μπορεί να μεν έσιει να κάμει, αλλά με κάπκιοιν είσιεν να κάμει.
- ΙΩΝΟΥ Με πκοιον;
- ΠΕΤΡΗΣ Τζιείνος ξέρει.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Να ξερνάς τζιαι να μπουκκώνεις.
- ΠΕΤΡΗΣ Έκοψεν τόσον μάκρος τζι ήρτεν που την πατρίδαν της να δουλέψει σαν άνθρωπος, να μπορέσει να βοηθήσει την οικογένεια της, τζι εκμεταλλευτήκαν την καλοσύνην τζιαι την αθωότηταν της.
- ΙΩΝΟΥ Πκοιοι;
- ΠΕΤΡΗΣ Τζιαι να φανταστείς πως ήρτα δαμαί συστημένος που κοινόν φίλον.
- ΓΙΑΝΝΗΣ Κουφή να σας φιλήσει τζιαι τον έναν τζιαι τον άλλον.
- ΠΕΤΡΗΣ Μίλα δεσποσύνη. Θα μιλήσεις ή να το πω εγώ;
- ΣΒΕΤΑ Νιέ πανιμάγιου.
- ΠΕΤΡΗΣ Μίλα λαλώ σου. Σπικ. Ττελ δε τρουθ.
- ΣΒΕΤΑ Καλό παιτί Αντρέα, καλό παιτί Τζυπρόη, καλό παιτί Κωστή, καλό παιτί Γιαννή. (Τους αγγίζει έναν-έναν).
- ΙΩΝΟΥ Εν να μου εξηγήσετε να καταλάβω!
- ΠΕΤΡΗΣ Ακόμα να καταλάβεις; Καρτερά μωρόν.
- ΝΙΚΟΥ Πόθθεν το καρτερά;

- ΠΙΑΝΗΣ Που τον Άην Τάφον.
 ΠΠΙΝΟΥ Είντα μωρόν;
 ΓΙΑΝΗΣ Ποικιλόσπορον.
 ΠΠΙΝΟΥ Μίλα βρα, εν τούτος που φατσάρει για γαμπρός που σε πείραξεν;
 ΠΕΤΡΗΣ Αν εν άντρας τζείνος που το 'καμεν να αναλάβει τες ευθύνες του. Γιατί τούτη η κουβέντα εν θα τελειώσει δαμαί. Μιλάτε ρεεε. Εβωβώσετε;
- (Αλληλοκοιτάζονται ένοχα).
- ΠΠΙΝΟΥ Γιατί εν ρωτάς την ιδίαν να σου πει, που την εξουσιάζεις;
 ΠΕΤΡΗΣ Εγώ ξέρω.
 ΠΠΙΝΟΥ Αφού ξέρεις, γιατί εν τον μολοάς;
 ΤΖΥΠΗΡΗΣ Εν άδρωπος τούτος να τον πιστέψεις!
 ΠΠΙΝΟΥ Είπεν σου το η ίδια;
 ΠΕΤΡΗΣ Ναι.
 ΤΖΥΠΗΡΗΣ Ούτε σου είσαι άδρωπος, ούτε τούτη εν γεναίκα εμπιστούνης.
 ΠΠΙΝΟΥ Εσού είντα διαμαρτύρεσαι;
 ΤΖΥΠΗΡΗΣ Δεν ανέχομαι την αδικίαν.
 ΠΠΙΝΟΥ Πε μας κύριε πκοιος εν πο 'νει.
 ΤΖΥΠΗΡΗΣ Όι να μεν πει.
 ΠΠΙΝΟΥ Όι εν να πει.
 ΠΕΤΡΗΣ Περιμένω κύριοι.
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αφού ξέρεις είντα ρωτάς;
 ΠΕΤΡΗΣ Καρτερώ να δω την αδρωπιάν σας. Εν να μιλήσετε ρε, οξά να παρουσιάσω ντοκουμέντα;
 ΠΠΙΝΟΥ Είντα πράματα!
 ΠΕΤΡΗΣ (Τραβά ένα μάτσο φωτογραφίες). Ντοκουμέντα.
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Είντα ντοκουμέντα;
 ΠΕΤΡΗΣ Αδιάσειστα. (Του δίνει μια).
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ (Την κοιτάζει). Είντα πον τούτη ρε;
 ΠΕΤΡΗΣ Ανοιξε τα στραβά σου.
 ΓΙΑΝΗΣ Να δω. (Αρπάσσει την φωτογραφίαν).

- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Αποκλείεται. Εν πλαστή.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Είσαι τζιατί όργανον του νόμου.
- ΓΙΑΝΝΗΣ (Βλέπει την φωτογραφίαν). Όι ρε είντα όργανον.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κρίμα στη φιλία μου!
- ΓΙΑΝΝΗΣ Ήγρες υμένα ρε Χαλλούμια οξά φερμουάρ;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Κρίμα στην εχτίμηση μου.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Πκιάστε την συνεταιρικά ρε κοπέλια να πάει πάσα κακόν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Τες εξυπνάδες φύλαξε τες. Θα σου χρειαστούν.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Έσιει δίκαιον ο Χαλλούμιας. Εν πλαστές.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Χωρίς να δεις πού ξέρεις;
- ΑΝΤΡΕΑΣ Ξέρω σ' εσέναν.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Εεε, ννα τζι εσού, ννα τζι εσού, ννα τζι εσού. (Δίνει στον Αντρέα, στον Γιάννη και στον Τζυπρή).
- ΓΕΡΟΣ Μα παίζετε κουνγάν στέκοντα ρε κοπέλια;
- ΠΙΕΤΡΗΣ Ννα τζι εσού ρε γέρο να καμαρώσεις τον γαμπρό σου. (Μένουν όλοι και τις κοιτάζουν).
- ΓΕΡΟΣ Όι ρε είντα χαρτίν.
- ΠΠΙΝΟΥ Φέρε να δω παπά.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Παραίτα ρε γεναίκα.
- ΓΕΡΟΣ Παράντζειλε μου μιαν μπίρα ρε κουμπάρε.
- ΠΙΕΤΡΗΣ Όπκοιος θέλει να του παραντζείλω.
- ΓΕΡΟΣ Κύριε ελέησον, ο Τζυπρής αξιούριστος.
- ΠΠΙΝΟΥ Φέρε δα παπά να δω είντα λαλείς. (Τρέχει και την αρπάζει).
- ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Σταθείτε να συμβιβαστούμεν ρε κοπέλια.
- ΑΝΤΡΕΑΣ Καλά λαλεί ο Χαλλούμιας.
- ΠΠΙΝΟΥ Πτου σου παλιάδωπε.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Να σου εξηγήσω ρε γεναίκα.
- ΠΠΙΝΟΥ Πτου σου ξιμαρισμένε.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Είμαι αθώος ρε γεναίκα.
- ΠΠΙΝΟΥ Πτου σου ατιμόρατοα.
- ΤΖΥΠΙΡΗΣ Είμαι θύμα ρε γεναίκα.
- ΠΠΙΝΟΥ Πτου σου ρεζιλόμαλο.

- ΤΖΥΠΡΗΣ Εν θωρείς καλά όε γεναίκα.
 ΠΠΙΝΟΥ Είμαι στραβή όε;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Έλα να δω συμπεθθερά.
 ΠΠΙΝΟΥ Γιατί να δεις. Κόρονος κορόνου βκάλλει μμάδκια;
 ΝΙΚΟΥ Φερ' μου μανά να δω τζι εγιώ.
 ΠΠΙΝΟΥ Τα χαΐζκα του προκομένου σου να δεις εσού.
 ΝΙΚΟΥ Φερ' την Αντρίκκο μου να δω.
 ΑΝΤΡΕΑΣ Παραίτα. Δεν κάμνει για σένα. (Ο Αντρέας σηκώνει τη φωτογραφία ψηλά. Η Νικού πηδά για να την πιάσει).
 ΠΠΙΝΟΥ Θα σε χωρίσω όε.
 ΤΖΥΠΡΗΣ Έχουμεν κόρην Ππινού.
 ΠΠΙΝΟΥ Δεν έχω μούτρα πκιον να σε θωρώ ξιμαρισμένε. (Φεύγει και πάει μέσα).
 ΤΖΥΠΡΗΣ Έκαμες μας ανάστατους, που να πας στ' ανάθθεμα.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Όπκοιος κάμει πκιερώννει όε.
 ΤΖΥΠΡΗΣ Θα 'ρτει όε τζι η σειρά σου. Πού θα πάεις;
 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ Εγιώ τι σού 'καμα όε φίλε;
 ΠΙΕΤΡΗΣ Άλλον που τούτον πο 'καμες;
 ΓΙΑΝΝΗΣ Βέβαια! Επαραπλάνησες το ανήλικον!
 ΠΙΕΤΡΗΣ Εσιει Θεόν που πάνω όε. (Δείχνει ψηλά).
 ΠΠΙΝΟΥ (Βγαίνει με μια σούβλα). Το Θεόν να μεν τον συναφέρνεις.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Για τ' όνομαν του Θεού συμπεθθερά.
 ΠΙΕΤΡΗΣ Ο Θεός δικάζει ρεεεε.
 ΠΠΙΝΟΥ Ούτε ο Θεός σας σώζει ούτε οι δαίμονες. (Κυνηγά τον Τζυπρήν. Γίνεται πανδαιμόνιο).
 ΤΖΥΠΡΗΣ Σταμάτα να εξηγηθούμεν όε γεναίκα.
 ΠΠΙΝΟΥ Θα σε σουβλίσω όε, δεν μου γλιτώνεις.
 ΓΙΑΝΝΗΣ Ήρέμησε να εξηγηθείτε συμπεθθερά.
 ΠΠΙΝΟΥ Έλα στάθου καρτζίν μου όε πρόστυχε, ελεεινέ. (Τον κυνηγά).
 ΤΖΥΠΡΗΣ (Ανεβαίνει στη στέγη του σουβλιτζίδικου και τραβά μαζί του τη σκάλα. Φωνάζει). Μολών λαβέ.

